

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΟΥ 463 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 28 ΑΠΡΙΛΗ 2007

0.80 ΕΥΡΩ

■ Νέα εξέγερση στις
φυλακές

Η κραυγή των κολασμένων

ΣΕΛΙΔΑ 11

Ασφαλιστικές
παροχές
και όχι
επενδύσεις

ΣΕΛΙΔΑ 9

 κτάκτο στρατοδικείου Νο 5

Εν αναμονή
της
απόφασης

ΣΕΛΙΔΑ 10

Μπορει
απ' τους καπνους και τους πολεμους φλοιωμενη
η γης
ναι μην ξαναστηκωσει το κειφαλι της;
Μπορει..
Οχι
αυτο δε μπορει!

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

28/4: Ημέρα υγείας - ασφάλειας στην εργασία 28/4/1937: Γέννηση Saddam Hussein 28/4/1945: Εκτελεστή Mussolini - Petacci 28/4/1944: Αυγέρης, Φολόπουλος και Κιοκμενίδης αντιμετωπίζουν εφτά ώρες διακόπισης γερμανούς - το γαματασφαλτες (Υμηττός), πριν πέσουν νεκροί 28/4/1821: Ο Θεόδωρος Κολοκοτρόνης ψηφίζεται αρχιτράπηγος του αγώνα 28/4/1977: Μπάστερ, Ενσλίν και Ράσπεις ισόβια μετά διετή δίκη 28/4/1998: Ο Χριστόδουλος Παρασκευαΐδης (59 χρ) εκλέγεται αρχιεπίσκοπος Αθηνών 28/4/1990: Τελευταίο φύλλο ολλανδικής κομμουνιστικής εφημερίδας "De Waarheid" 29/4: Ημέρα χορού 29/4/1975: Εμπρημός οχτώ αυτοκινήτων αμερικανών (ΕΛΑ) 30/4/1982: Ανογνώριση εθνικής αντίστασης 30/4/1945: Αυτοκτονία Hitler-Braun 30/4/1973: Ανάληψη ευθύνης Watergate από Nixon 30/4/1975: Ο Χο Τσι Μινχ ανακοινώνει παράδοση Νότιου Βιετνάμ στους Βιετκόνγκ 30/4/1992: Ταραχές (Los Angeles) για αθώωση αστυνομικού που σκότωσε μαύρο - 44 νεκροί 30/4/1967: Ο Μοχάμεντ Άλι αφείται στρατολόγηση (Βιετνάμ) - του αφαιρούνται όλοι οι τίτλοι 30/4/1830: Αρχή δίκης Κολοκοτρώνη - Πλαπούτα 30/4/1967: Ιδρυση "Πατριωτικού Μετώπου" (Θεοδωράκης, Μανωλάκος, Μίστιος, Βότσης, Μπανούσης) 30/4/1961: Βραβείο Λένιν στον Fidel Castro 1/5: Εργατική πρωτομαγιά - ημέρα γενελού 1/5/1886: 180.000 αμερικανοί εργάτες διαδηλώνουν υπέρ 8ωρου (Σικάγο) 1/5/1976: Θάνατος Αλέξανδρου Πλαναγούλη 1/5/1983: Βραβείο Λένιν στον Μίκη Θεοδωράκη 1/5/1944: Εκτέλεση 200 κομμουνιστών Ακροναυπλίας (Κασσαριάνη) 1/5/1948: Αντάρτες (Ο.Π.Λ.Α.) εκτελούν τον υπουργό Χρήστο Λαδά (Αθήνα) 1/5/1924: Επεισόδια πρωτομαγιάς (Αθήνα) - ένας νεκρός - 17 τραυματίες 1/5/1894: Πρώτος εορτασμός πρωτομαγιάς (Ελλάδα) 1/5/2001: Θάνατος Μανώλη Χατζηπαποστόλου (72 χρ) - "Τίγρης" (υπόθεση Λαμπτράκη) 1/5/1997: Ο Blair πρωθυπουργός Αγγλίας 2/5/1919: Καταλήψη Σμύρνης από ελληνικό στρατό 2/5/2001: Θάνατος Μανώλη Εμμανουηλίδη (75 χρ) - υπόθεση Λαμπτράκη 2/5/1970: Εκρήξη βόμβας στα γραφεία ΓΣΕΕ ("Κίνημα 20 Οκτώβρη") 3/5: Ημέρα ελευθεροτυπίας - κατά άσθματος - ήλιου 3/5/1933: Αποφασίζεται κλείσιμο όλων των κομμουνιστών στην Ακροναυπλία 3/5/1966: Ιδρυση δου ΕΓ/ΓΕΣ (ψυχολογικές επιχειρήσεις) - διευθυντής Γεώργιος Παπαδόπουλος 3/5/1937: Οδομοχίες CNT - KK Ισπανίας (Βαρκελώνη) 3/5/1886: Γεγονότα Heymarket (Σικάγο) 3/5/1944: Ιδρυση YEN 4/5/1969: Εκρήξη βόμβας Ζάππειο (KEA) 4/5/1976: Πρώτο φύλο εφημερίδας "Εις Παις" (Ισπανία) 4/5/1919: Ιδρυση KK Κίνας 4/5/1976: Πρώτη μεταπολεμική συγκέντρωση αναρχικών (Προπολία) 4/5/1970: Διαμαρτυρία κατά Βιετνάμ (πανεπιστήμιο Kent) - 4 νεκροί - 11 τραυματίες 4/5/1979: Η Θάτσερ πρώτη γυναίκα πρωθυπουργός Αγγλίας 4/5/1980: Θάνατος Tito 4/5/1910: Ιδρυση Tel Aviv 4/5/1931: Ο Kemal πρόεδρος Τουρκίας 4/5/1974: Σύλληψη 36 στελεχών EKKE - ΑΑΣΠΕ.

● Οπως μας ενημέρωσαν τα «πράσινα» παπαγαλάκια, απ' αφορμή την επέτειο του πραξικοπήματος της χούντας, ο Γιωγάκης την περίοδο της δικτατορίας «ήταν εξόριστος» ●●● Σαν το Μητσοτάκη και αυτός ●●● Ο ένας στο Παρίσι, ο άλλος στον Καναδά, τις ΗΠΑ και τη Σουηδία ●●● Τι Παρίσι, τι Γιάρος - Τι Γέτεμποργκ, τι Λέρος, για τόπους εξορίας μιλάμε ●●● Δεν είναι η πρώτη φορά που αναφωνεί κάποιος: πάει, χάδηκε εντελώς η ντροπή ●●● «Δεν μπορείς ν' αποφύγεις αυτόν τον κόσμο. Μπορείς να τον αποδεχτείς και μετά να προσπαθήσεις να τον αλλάξεις» ●●● Ο Ράι Κούντερ ξανά επί των (μουσικών) επάλξεων ●●● Οποία διαφορά από κάτι δικούς μας ξεγάνωτους ντενεκέδες ●●● Κι από κάτι ιδιωτεύοντες νάρκισσους, που «έντεχνα» χαιδεύουν αυτά και ζητούν από τους ακροατές τους απλά «να περνούν καλά και να προσέχουν τον εαυτό τους» ●●● «Ούτε η JP Morgan έχει να φοβηθεί τίποτα ούτε η κυβέρνηση έχει να φοβηθεί τίποτα από την υπόδε-

ση με το οιμόλογο», δήλωσε ο Αλογοσκούφης ●●● Μπα, ανέλαβε και εκπρόσωπος Τύπου του αμερικανικού τραπεζικού μονοπώλιου; ●●● Ούτε τα προσήγματα δεν κρατούν πια οι μπαγάστρες ●●● Η δήλωση Αλογοσκούφη ερμηνεύεται και ως ασπίδα προστασίας στην JP Morgan ●●● Αν κάτι έγινε στραβά - λέει - έγινε στη δευτερογενή αγορά ●●● Α, όλα κι όλα, τους καλούς συνεταίρους πρέπει να τους προστατεύουμε ●●● «Το σύστημα πολεμάει τον Σάββα, διότι ενόχλησε πολλούς» ●●● Τι

άλλο δ' ακούσουμε ακόμα; ●●● Και μόνο γι' αυτή τη δήλωση του «περιβάλλοντός» του θα έπρεπε να τον διώξει ο Καραμανλής ●●● Λαμόγιο δεν μπορούμε να αποδείξουμε ότι είναι, τη γελοιότητά του όμως φροντίζει να την επιδεικνύει μόνος του ●●● Στο χαμηλότερο ποσοστό από το 1920 το «ΚΚΓ Καλλίας (μόλις 1,93% η γενική γραμματέας του Μ.Ζ. Μπιφέ) ●●● Κατρακύλα και για την τροτσκίστρια Αρλέτ Λαγκιγέ (από το 5,72% του 2002 στο 1,33%) ●●● Διατήρηση ποσοστού για τον άλλο τροτσκιστή Μπεζανσενό (4,08%)

◆ Ούτε μία, ούτε δύο, ούτε τρεις, έξι ολόκληρες διμοιρίες των ΜΑΤ είχαν περικυκλώσει το ξενοδοχείο της Καστοριάς στο οποίο συνερχόταν η σύνδος των πρυτάνεων με την παρουσία της υπουργού Παιδείας. Σε λίγο θα καταντήσουν σαν τους ήγετες του G8. Θα συνεδριάζουν σε ξενοδοχεία χιονοδρομικών κέντρων, για να μη μπτορούν να τους φτιάσουν οι φοιτητές. Αυτή είναι η σημερινή έννοια της ακαδημαϊκής ελευθερίας.

◆ Ενα πανό πήγαν να κρεμάσουν φοιτητές του ΣΥΝ σε μνημείο της χούντας στην Κομοτηνή, στην επέτειο των 40 χρόνων του πραξικοπήματος, και έφαγαν το έύλο της αρκούδας από τα ΜΑΤ. Φυσικά, η ανακοίνωση της Αστυνομίας μετά τον ξυλοδαρμό μιλούσε για «απώθηση» και έναν «όλως ελαφρά τραυμα-

■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ <<Κ>>

- Ο Μ.Γ. 30 ευρώ
- Ο Α.Μ. 35 ευρώ

τία» (έτσι λέγεται ένα ραμμένο κεφάλι το οποίο... απωθήθηκε από κλομπ). Α, ρε Πολύδωρα, σχολή έχεις φτιάξει. ◆ Κρούσματα γαστρεντερίτιδας σε τρεις διαφορετικές σχολικές εκδρομές. Αυτό σημαίνει ότι ξενοδόχοι και εστιάτορες ταΐζουν τα παιδιά, σε συνεργασία προφανώς με τα τουριστικά γραφεία, με ό,τι σάπιο υπάρχει στην αγορά. Υπάρχουν σάπια πρόγραμματα στην αγορά; Δεκατέσσερις τόνους και εξακόσια κιλά ληγμένα (από το 2005) κρέατα και λαχανικά υπό κατάψυξη κατέσχουν οι ελεγκτές της Νομαρχίας Πειραιά στον ψυκτικό θάλαμο μόνο μιας ετοιμασίας στο Ρέντη. Πήγαν δε εκεί

κατόπιν καταγγελίας και όχι στο πλαίσιο συστηματικών προληπτικών ελέγχων. Οπως καταλαβαίνετε, αυτά τα ληγμένα (και γ' αυτό επικίνδυνα) τρόφιμα δεν θα πωλούνταν στη λιανική (ο καταναλωτής κοιτάζει την ετικέτα λήξης). Σε χώρους μαζικής εστίασης θα διοχετεύονταν και θα καταναλώνονταν από ανυποψίαστους ανθρώπους. Το κέρδος δεν έχει θητική. Εμπρεύονται ακόμα και το θάνατο, φτάνει να τους αποδώσει κέρδος. Και το κράτος περιορίζεται σε μικροελέγχους για το θεοφίγνοντα.

◆ «Πιστεύω ότι είναι κρίσιμης σημασίας για τα συμφέροντα της χώρας η συνεχής ανάπτυξη των

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Επιχειρείται να καλλιεργηθεί ένα κλίμα ενοχής και συνενοχής. Η απάντηση της Ν.Δ. πρέπει να είναι πολιτική, άμεση και συγκροτημένη, η οποία θα στηριχθεί σε τρία σαφή μηνύματα προς την κοινωνία: Καμία συγκάλυψη. Πλήρης και απόλυτη διαλεύκανση της υπόθεσης, γρήγορα. Διασφάλιση των συντάξεων, γιατί με την πολιτική μας η περιουσία των ταμείων αυτά τα τρία χρόνια αυξήθηκε κατά 42%.

Ντόρα Μπακογιάννη

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Όπου βρισκόμαστε, σε όλα τα καφενεία, σχεδόν όλοι μάλισταν για "λαμόγια" και "λαμογιές" παρά για το έργο της κυβέρνησης.

Σταύρος Καλαφάτης (βουλευτής ΝΔ)

Τι θέλει να μας πει η συνδικαλιστική νομενκλατούρα; Τι θέλουν να μας πείσουν τα κομματικά ενεργούμενα του κρατικού συνδικαλισμού; Οτι οι συνδικαλιστές που είχαν τοποθετήσει στις διοικήσεις των ταμείων δεν... ήξεραν τι ψήφι-

γενούς ότι οι περισσότερες αμφιλεγόμενες αποφάσεις έχουν την έγκρισή τους. Υποκριτές θεωρούμε και τις διαμαρτυρίες των κομμάτων της αντιπολίτευσης, στο μέτρο που έχουν υποστηρίξει και εφαρμόσει πολιτικές οι οποίες μείωσαν δραστικά τα έσοδα των ασφαλιστικών ταμείων και αύξησαν δυσανάλογα τις δαπάνες τους. Προσθέστε στους παραπάνω τα διοικητικά στελέχη των ασφαλιστικών ταμείων που εμφανίζονται σαν απλοί διεκπεραιωτές αποφάσεων πολιτικών και επιτηρηματικών κέ-

ντων, και έχετε μια πλήρη εικόνα της αδυναμίας αντιμετώπισης της κρίσης του ασφαλιστικού, συνταξιοδοτικού συστήματος. Ολοι περιγράφουν το πρόβλημα και όλοι αποφέυγουν να αναλάβουν τις ευθύνες τους.

Γ. Κύρτος (

■ Υπηρέτες καπιταλιστών

Την περασμένη Κυριακή, σε ολοσέλιδη πληρωμένη διαφήμιση του ομίλου Louis αναφερόταν ότι «το ξενοδοχείο μας στην Κέρκυρα πρέπει να λειτουργήσει κανονικά», διότι «καταργήθηκε το σύστημα υγραιεριδούμενων boiler στα μπαγκαλόου του ξενοδοχείου και όλες οι αρμόδιες αρχές μπορούν ανά πάσα στιγμή να πιστοποιήσουν τα παραπάνω». Αναφερόταν, επίσης, χωρίς καμία αιτιολόγηση, ότι «το ξενοδοχείο λειτουργησε σύνομα κατά την περίοδο του Πάσχα».

Τη Δευτέρα, ο υφυπουργός Απασχόλησης Γερ. Γιακουμάτος εξέδωσε προσωπικό Δελτίο Τύπου, σύμφωνα με το οποίο, ύστερα από εντολή του «κλιμάκιο επιθεωρητών του ΣΕΠΕ του ΚΕΠΕΚ Δυτικής Ελλάδας πραγματοποίησε έλεγχο στις εγκαταστάσεις του ξενοδοχείου "LOUIS KORKYRA BEACH"», όπου διαπίστωσε ότι οι καυστήρες των boiler αντικαταστάθηκαν με ηλεκτρικούς θερμοσίφωνες, ζήτησε πιστοποίησης για ορισμένες όλες εγκαταστάσεις και έκανε «υποδείξεις για επιμέρους βελτιώσεις» σε άλλους χώρους. «Με τις ανωτέρω απαιτούμενες εγκρίσεις και πιστοποίησες -καταλήγει η ανακοίνωση Γιακουμάτου- διασφαλίζεται η λειτουργία του συγκροτήματος σε σχέση με την ασφάλεια και υγεία των εργαζομένων αλλά και των παραθεριστών».

Η χρονική σύμπτωση ανακοίνωσης εταιρίας και ανακοίνωσης υφυπουργού ασφαλώς και δε μπορεί να αποδοθεί σε... σύμπτωση. Αναφωτιόμαστε, όμως, γιατί ο Γιακουμάτος δεν ασχολείται καθόλου με το αν ήταν σύνομη η λειτουργία του ξενοδοχείου την περίοδο του Πάσχα, δεδομένου ότι κανένας ελεγχος δεν είχε γίνει. Ρωτάμε, επίσης, αν το Σάμα Επιθεωρητών Εργασίας είναι η αρμόδια υπηρεσία για να δινει άδειες λειτουργίας ξενοδοχειακών μονάδων. Ρητορικό είναι, βέβαια, το ερώτημα, γιατί η απάντηση είναι όχι. Άλλωστε, αν αρμόδιο ήταν το ΣΕΠΕ, δεν θα είχε καμία αρμοδιότητα η υπουργός Τουρισμού να ανακοινώσει το κλείσιμο του ξενοδοχείου. Και βέβαια, το θεαματικό «άδειασμα» της Πάλλη-Πετραλί, που έχει πλέον βουβαθεί, είναι το τελευταίο που μας ενδιαφέρει. Εκείνο που σχολιάζουμε και στιγματίζουμε είναι η κινητοποίηση υπηρεσιών ενός αναρμόδιου υπουργείου προκειμένου να ικανοποιηθούν οι απαιτήσεις ενός μεγάλου καπιταλιστικού ομίλου, με παράκαμψη των καθ' ύλην αρμόδιων κρατικών υπηρεσιών.

Σε ρόλο αποδιοπομπάιου τράγου ο Τσιτουρίδης

Εγεννήθη ημίν Ιφιγένεια. Πολύ θα το ήθελε ο Σάββας Τσιτουρίδης, γ' αυτό και οι συνεργάτες του φρόντισαν να διοχετεύσουν προς τα έξω την άποψή του, ότι δεν δέχεται να γίνει Ιφιγένεια. Επελέξει να παρομιάσει τον εαυτό του με ένα ευγενικό πρόσωπο. Διότι, όπως είναι γνωστό από την αρχαιοελληνική μυθολογία, η Ιφιγένεια είναι μια αθώα παιδιούλα που τη θυσίαζε τελικά ο Αγαμέμνονας για να πνεύσει ούριος άνεμος. Μολονότι στην αρχή αντιστάθηκε στην πίεση των στρατηγών, στο τέλος υποχώρησε για να σώσει την ενότητα του στρατεύματος. Ιφιγένεια, λοιπόν, ο Σάββας και Αγαμέμνονας ο Καραμανλής, ο οποίος ακόμα ανθίσταται στις πιέσεις που δέχεται να τον ξωπετάξει από την κυβέρνηση, για να γαληνέψει το σκάνδαλο των ομολόγων και να πνεύσει ούριος άνεμος που θα φουσκώσει τα πναία της ΝΔ ώστε να πλεύσει πλησίστια και τροπαιούχοστο λιμάνι των εκλογών.

Πλην όμως, ουδείς (πλην του Σάββα και των ελάχιστων κολιούζων που του έχουν απομείνει) πιστεύει ότι το σενάριο θα τον χρίσει Ιφιγένεια. Αποδιοπομπαίος τράγος θα είναι,

ρόλος εντελώς εξευτελιστικός, που μπορεί ακόμα και να τερματίσει την πολιτική του καριέρα. Κάποιος πρέπει να πληρώσει για το σκάνδαλο των ομολόγων και οι πάντες έχουν επιλέξει να είναι αυτός. Διότι ουδείς θέλει να πλήξει την κυβέρνηση ψηλά, δηλαδή στο πρόσωπο του Αλογοσκούφη. Εχει και το πολιτικό παιχνίδι τους είναι μια αθώα παιδιούλα που

Σε όσους έχουν ζητήσει, εμ-

μέσως ή αμέσως την αποπομπή Τσιτουρίδη (αντιπολίτευση, ΜΜΕ, υπουργοί και στελέχη της ΝΔ) προστέθηκε αυτή την εβδομάδα και ο ΣΕΒ, που διά του προέδρου του μιλήσε «για ένα μεγάλο σκάνδαλο προμηθειών» (από αυτόν που διόρισε τους διοικητές των Ταμείων) και διέξodo με εκλογές το ταχύτερο δυνατόν.

Και τότε γιατί ο Καραμανλής δεν διώχνει τον Τσιτουρίδη; Μία εκδοχή είναι πως ο Τσιτουρίδης «τα στήλωσε» και δεν δέχεται να φορτωθεί αυτός την ευθύνη. «Παζαρέψει με τον διευθυντή του πολιτικού γραφείου του Καραμανλή, Ι. Αγγελου», έγραψε ο Τύπος στα τέλη της προηγούμενης εβδομάδας. Δε νομίζουμε ότι ο Τσιτουρίδης είναι σε θέση να παζαρέψει τίποτα, όμως μπορεί να απειλήσει ότι θα ανοίξει το στόμα του και θα «δώσει» τους μεγάλους ενόχους του σκανδάλου. Ομως, αυτό δεν μπορεί να λειτουργήσει ως εκβιασμός πάνω στον Καραμανλή, γιατί μέχρι τώρα ο Τσιτουρίδης έλεγε ότι δεν έχει τρέξει τίποτα και μετά το Μαξίμου μπορεί να τον λιώσει. Το μόνο που μπορεί να παζαρέψει (ή μάλλον να ζητήσει) ο Τσιτουρίδης είναι να τον ξαποστείλουν όσο γίνεται πιο ήπια, για να

μπορέσει να διεκδικήσει ξανά τουλάχιστον τη βουλευτική του έδρα (υπουργείο ξέρει ότι δεν πρόκειται να ξαναδεί, παρά μόνο μετά από χρόνια και αν...).

Νομίζουμε, λοιπόν, ότι άλλοι παράγοντες έχουν πρωτανεύσει στη σκέψη του Καραμανλή και των επιτελών του. Πρώτο, είναι η κλασική αδυναμία του Καραμανλή να διαχειριστεί κρίσεις. Έχει δειξει ότι δεν είναι πολιτικός των θεαματικών κινήσεων. Είναι σημαντικός για να το πούμε όσο γίνεται πιο απλά. Αφρούς τα πράγματα να εξελθούν, πιστεύοντας ότι το σκάνδαλο θα πάει μέχρι το Πάσχα και θα ξεφουσκώσει, την πάτησης και τώρα των έχουν πάρει τα γεγονότα από κάτω. Επιπρόσθια, σκέφτεται πως τώρα μια αποπομπή Τσιτουρίδη θα φανεί υποκριτική και θα είναι τζύφια, ενώ αν την είχε κάνει από την αρχή θα μπορούσε ενδεχομένως να ελέγχει την κατάσταση. Φοβάται αικόμα, ότι αν «στελεί» τώρα τον Τσιτουρίδη, έχοντας χάσει την πρωτοβουλία των κινήσεων, η αντιπολίτευση θα επιμείνει, θα φανεί υποκριτική και θα είναι τζύφια, ενώ αν την είχε κάνει από την αρχή θα μπορούσε ενδεχομένως να ελέγχει την κατάσταση. Φοβάται αικόμα, ότι αν «στελεί» τώρα τον Τσιτουρίδη, έχοντας χάσει την πρωτοβουλία των κινήσεων, η αντιπολίτευση θα επιμείνει, θα φανεί υποκριτική και θα είναι τζύφια, ενώ αν την είχε κάνει από την αρχή θα μπορούσε ενδεχομένως να ελέγχει την κατάσταση. Φοβάται αικόμα, ότι αν «στελεί» τώρα τον Τσιτουρίδη, έχοντας χάσει την πρωτοβουλία των κινήσεων, η αντιπολίτευση θα επιμείνει, θα φανεί υποκριτική και θα είναι τζύφια, ενώ αν την είχε κάνει από την αρχή θα μπορούσε ενδεχομένως να ελέγχει την κατάσταση. Φοβάται αικόμα, ότι αν «στελεί» τώρα τον Τσιτουρίδη, έχοντας χάσει την πρωτοβουλία των κινήσεων, η αντιπολίτευση θα επιμείνει, θα φανεί υποκριτική και θα είναι τζύφια, ενώ αν την είχε κάνει από την αρχή θα μπορούσε ενδεχομένως να ελέγχει την κατάσταση. Φοβάται αικόμα, ότι αν «στελεί» τώρα τον Τσιτουρίδη, έχοντας χάσει την πρωτοβουλία των κινήσεων, η αντιπολίτευση θα επιμείνει, θα φανεί υποκριτική και θα είναι τζύφια, ενώ αν την είχε κάνει από την αρχή θα μπορούσε ενδεχομένως να ελέγχει την κατάσταση. Φοβάται αικόμα, ότι αν «στελεί» τώρα τον Τσιτουρίδη, έχοντας χάσει την πρωτοβουλία των κινήσεων, η αντιπολίτευση θα επιμείνει, θα φανεί υποκριτική και θα είναι τζύφια, ενώ αν την είχε κάνει από την αρχή θα μπορούσε ενδεχομένως να ελέγχει την κατάσταση. Φοβάται αικόμα, ότι αν «στελεί» τώρα τον Τσιτουρίδη, έχοντας χάσει την πρωτοβουλία των κινήσεων, η αντιπολίτευση θα επιμείνει, θα φανεί υποκριτική και θα είναι τζύφια, ενώ αν την είχε κάνει από την αρχή θα μπορούσε ενδεχομένως να ελέγχει την κατάσταση. Φοβάται αικόμα, ότι αν «στελεί» τώρα τον Τσιτουρίδη, έχοντας χάσει την πρωτοβουλία των κινήσεων, η αντιπολίτευση θα επιμείνει, θα φανεί υποκριτική και θα είναι τζύφια, ενώ αν την είχε κάνει από την αρχή θα μπορούσε ενδεχομένως να ελέγχει την κατάσταση. Φοβάται αικόμα, ότι αν «στελεί» τώρα τον Τσιτουρίδη, έχοντας χάσει την πρωτοβουλία των κινήσεων, η αντιπολίτευση θα επιμείνει, θα φανεί υποκριτική και θα είναι τζύφια, ενώ αν την είχε κάνει από την αρχή θα μπορούσε ενδεχομένως να ελέγχει την κατάσταση. Φοβάται αικόμα, ότι αν «στελεί» τώρα τον Τσιτουρίδη, έχοντας χάσει την πρωτοβουλία των κινήσεων, η αντιπολίτευση θα επιμείνει, θα φανεί υποκριτική και θα είναι τζύφια, ενώ αν την είχε κάνει από την αρχή θα μπορούσε ενδεχομένως να ελέγχει την κατάσταση. Φοβάται αικόμα, ότι αν «στελεί» τώρα τον Τσιτουρίδη, έχοντας χάσει την πρωτοβουλία των κινήσεων, η αντιπολίτευση θα επιμείνει, θα φανεί υποκριτική και θα είναι τζύφια, ενώ αν την είχε κάνει από την αρχή θα μπορούσε ενδεχομένως να ελέγχει την κατάσταση. Φοβάται αικόμα, ότι αν «στελεί» τώρα τον Τσιτουρίδη, έχοντας χάσει την πρωτοβουλία των κινήσεων, η αντιπολίτευση θα επιμείνει, θα φανεί υποκριτική και θα είναι τζύφια, ενώ αν την είχε κάνει από την αρχή θα μπορούσε ενδεχομένως να ελέγχει την κατάσταση. Φοβάται αικόμα, ότι αν «στελεί» τώρα τον Τσιτουρίδη, έχοντας χάσει τη

■ Κολομβία: Και η προεδρική οικογένεια στο παραστρατιωτικό σκάνδαλο

Μετά τον αρχηγό της Υπηρεσίας Πληροφοριών, τον αρχηγό Στρατού, κυβερνητικούς αξιωματούχους και στενούς πολιτικούς του συμμάχους, από τους οποίους οχτώ έχουν προφυλακιστεί στην αρχή της χρονιάς, άλλοι καταζητούνται και άλλοι ανακρίνονται, ο ίδιος ο Κολομβιανός πρόεδρος και η οικογένειά του φέρονται να εμπλέκονται στο παραστρατιωτικό σκάνδαλο.

Στις 17 Απριλίου, ο γερουσιαστής της αντιπολίτευσης Γκουστάβο Πέτρο, ο οποίος έκανε τις πρώτες καταγγελίες για τη συνεργασία και τις στενές σχέσεις ανάμεσα σε πολιτικούς και κυβερνητικούς παράγοντες και τα αποσπάσματα θανάτου, κατήγγειλε ότι δύο φάρμες ιδιοκτήσιας της οικογένειας του Κολομβιανού προέδρου Αλβάρο Ουρίμπε χρησιμοποιούνταν για τις συναντήσεις των αρχηγών των αποσπασμάτων θανάτου στη δεκαετία του '90. Και για να μην αφήσει αμφιβολίες παρουσίασε μια φωτογραφία που δείχνει έναν από τους αδελφούς του Κολομβιανού προέδρου παρέα με τον μεγαλέμπορο ναρκωτικών Fabio Ochoa, ο οποίος εκδόθηκε στις ΗΠΑ το 2001. Κατήγγειλε επίσης ότι ο Αλβάρο Ουρίμπε κατά τη διάρκεια της τριετούς θητείας του (1994 – 1997) ως κυβερνήτης της περιφέρειας Αντιόκια, που αποτελεί το βιομηχανικό κέντρο της χώρας, προώθησε τη δημιουργία των αποκαλούμενων «ομάδων επαγρύπνησης», επικεφαλής των οποίων ήταν ο Chepe Barrera, γνωστός αιμοσταγής διοικητής των αποσπασμάτων θανάτου. Την επόμενη μέρα, στις 18 Απριλίου, το Ανώτατο Δικαστήριο της Κολομβίας ανακοίνωσε ότι ερευνά τις καταγγελίες για δεσμούς του προέδρου της βουλής και δύο ακόμη πολιτικών του κυβερνητικού συνασπισμού με τους παραστρατιωτικούς.

Απαντώντας σε συνέντευξη στις καταγγελίες του Γκουστάβο Πέτρο, ο Κολομβιανός πρόεδρος αρνήθηκε φυσικά ότι η οικογένειά του και ο ίδιος είχαν σχέση με τους παραστρατιωτικούς, αναγκάστηκε όμως να παραδεχτεί ότι ως κυβερνήτης της Αντιόκια είχε ανοίξει το δρόμο για τη δημιουργία των «ομάδων επαγρύπνησης» και προειδοποίησε ότι οι κατηγορίες εναντίον του ίδιου και της οικογένειάς του αρχίζουν να προκαλούν ζημιά στα συμφέροντα της χώρας.

Η εμπλοκή του Αλβάρο Ουρίμπε και της οικογένειάς του στο παραστρατιωτικό σκάνδαλο, παρόλο που κατά πάσα πιθανότητα θα κουκουλωθεί, αποτελεί σοβαρό πλήγμα στην αξιοπιστία και στο κύρος του. Σα συνέπεια, ο Άλ Γκορ, ο πρώτην υποψήφιος αντιπρόεδρος των Δημοκρατικών στις εκλογές του 2000, ακύρωσε την προγραμματισμένη συμμετοχή του σε συνέδριο για το περιβάλλον στο Μαϊάμι, επειδή σ' αυτό συμμετείχε ο Αλβάρο Ουρίμπε, καθώς και την προγραμματισμένη επισκεψή του στην Κολομβία τον ερχόμενο Σεπτέμβριο. Σε δήλωσή της, η εκπρόσωπος του Άλ Γκορ χαρακτήρισε τις καταγγελίες εναντίον του Ουρίμπε «πολύ ανησυχητικές» και είπε ότι δεν ήταν «օρθό» για τον Άλ Γκορ να εμφανιστεί στο συνέδριο. Επίσης, η αμερικανική Γερουσία πάργωσε το 25% (55,2 εκατομμύρια δολάρια) της επίσιας στρατιωτικής βοήθειας προς την Κολομβία μέχρι να διερευνηθεί η σχέση του αρχηγού του Κολομβιανού στρατού, στρατηγού Μάριο Μοντόγια, με τα αποσπάσματα θανάτου. Σε έκθεση της CIA, που διέρρευσε τον περασμένο μήνα, ο στρατηγός Μοντόγια φέρεται να έχει συνεργαστεί στενά με τα αποσπάσματα θανάτου για τη δολοφονία εκαποντάδων χωρικών.

■ Εκουαδόρ: Σφοδρή πολιτική σύγκρουση

Ραγδαίες είναι οι πολιτικές εξελίξεις στον Ισημερινό, μετά από τη συντριπτική νίκη της πρότασης για συνταγματική αλλαγή από τον νεοεκλεγμένο πρόεδρο Ραφαέλ Κορέα με πάνω από 80% στο δημοψήφισμα που διεξάχθηκε την προηγούμενη βδομάδα. Εποικοδόμησε ο Κορέα για το Κογκρέσο, αλλά και την Παγκόσμια Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο την προηγούμενη βδομάδα, 11 δεξιοί βουλευτές την έκαναν για Κολομβία όπου ζήτησαν πολιτικό άσυλο. Οι 11 ανήκουν στην ομάδα των 24 στους οποίους ασκήθηκε δίωξη για «ανταρσία» και εναντίον τους εκδόθηκαν εντάλματα σύλληψης για «προδοσία» εφόσον αρνούνται να αναγνωρίσουν το δημοψήφισμα. Την περασμένη Δευτέρα, το ανώτατο δικαστήριο της χώρας δικαίωσε τους πάνω από 50 βουλευτές που είχε απολύσει ο Κορέα πριν από ένα μήνα (τμήμα των οποίων ήταν και οι 24 που αναφέραιμε παραπάνω) και τους αποκατέστησε. Άλλα την επομένη απολύθηκαν 9 ανώτατοι δικαστές και άλλο δικαστήριο αποφάσισε τη δίωξη των 24 βουλευτών. Η μάχη για τον έλεγχο της εξουσίας σ' αυτή την πολύπαθη χώρα της Λατινικής Αμερικής (με πρόσφοτο τον απόχρη των εξεγέρσεων) μαίνεται σκληρή και θα ενταθεί το επόμενο διάστημα.

■ Παλαιστίνη

Εκεχειρία τέλος για μια ακόμα φορά

Ησυνέχιση των ισραηλινών επιδρομών στην κατεχόμενη Παλαιστίνη, που εντάθηκαν το περασμένο Σαββατοκύριακο (με 9 νεκρούς Παλαιστίνιους σε τέσσερις τουλάχιστον επιδρομές στη Δυτική Οχθη και τη Λωρίδα της Γάζας) ήταν επόμενο να θρυμματίσει την έτοι και αλλιώς εύθραυστη εκεχειρία στην οποία είχε δεσμευτεί η Χαμάς. Σε ανοικονώση της η ένοπλη πτέρυγα της Χαμάς, ο Ταξιαρχίες ΙΖ Εντίν Αλ Κασάμ, δήλωσε ότι δε δεσμεύεται πλέον από την εκεχειρία που είχε κηρύξει πέντε μήνες πριν, χρεώνοντας αποκλειστικά την ευθύνη στους Σιωνιστές που συνεχίζουν το δολοφονικό τους έργο. Την Τρίτη, οι ταξιαρχίες ΙΖ Εντίν Αλ Κασάμ εκτόξευσαν 30 ρουκέτες και 61 όλμους στο Ισραήλ, χωρίς να αναφερθούν απώλειες από ισραηλινή πλευρά.

Παρολότα, οι Σιωνιστές όρχισαν να ανησυχούν και να εκνευρίζονται απειλώντας ότι θα εισβάλουν στη Λωρίδα της Γάζας για να σταματήσουν τις επιθέσεις, ενώ σε ένα κρεσέντο φασισμό ο ισραηλινός υπουργός Υποδομών Μπενιάμιν Μπεν Ελιέζερ απειλήσεις ότι το Ισραήλ θα απαγάγει τον Παλαιστίνιο πρωθυπουργό Ισμάηλ Χανίγια, αν σημειωθούν και άλλες οιχαλωσίες ισραηλινών

στρατιωτών από μαχητές της Χαμάς. Ταυτόχρονα, οι Σιωνιστές εξαπέλυσαν ανθρωποκυνηγητό στη βόρεια Γάζα με το στρατό να συγκεντρώνεται επικίνδυνα στα σύνορα του Ισραήλ με τη Ναμπλούς και απαγάγοντας

«υπόπτους», ενώ ισραηλινό πυροβολικό εξαπέλυσε επιθέσεις στη βόρεια Γάζα με το στρατό να συγκεντρώνεται επικίνδυνα στα σύνορα του Ισραήλ με την βόρεια Λωρίδα της Γάζας.

Απ' τη μεριά της η πολιτική

ηγεσία της Χαμάς κάθε άλλο παρά ξεκάθαρη στάση έχει στο ζήτημα της εκεχειρίας. Ο Χανίγια αρνήθηκε να πάρει θέση, ενώ εκπρόσωπος της κυβέρνησης δήλωσε ότι η εκεχειρία θα πρέπει να διατηρηθεί για να διαφυλαχθούν τα παλαιστινιακά «εθνικά συμφέροντα». Μπορεί τα «εθνικά» συμφέροντα να «διαφυλάσσονται» με την κυβέρνηση της Ενότητας, δε γνωρίζουμε όμως για πόσο θα διαφυλαχθεί αυτή η ένοτητα για πολύ. Η παραίτηση του υπουργού Εσωτερικών (γνωστού για τις στενές σχέσεις του με το κίνημα της Χαμάς) Χάνι Καουασίμι τάραξε τα ήρεμα νερά της υποτιθέμενης εθνικής ενότητας. Γιατί ο Καουασίμι παραιτήθηκε εξαιτίας των τρικλοποδιών που του έβαζε ο αμερικανόδουλος βουλευτής της Φατάχ, Μοχάμεντ Νταχλάν, στη συγκρότηση των συμάτων ασφαλείας της Παλαιστινιακής Αρχής. Ως γνωστόν, ο Νταχλάν ήταν ένας από τους υποκινητές της ενδοπαλαιοιστινιακής σύγκρουσης (όντας διώκτης των μαχητών της Χαμάς πριο δεκαετίας) ο οποίος στεύθηκε «σύμβουλος εθνικής ασφαλείας» από τον Πρόεδρο Αμπάς. Κι ο Καουασίμι δεν δέχτηκε να γίνει το άβουλο πρόβατο στις προσταγές του Νταχλάν γι' αυτό και παραιτήθηκε.

Οι «περιφραγμένες κοινότητες» δείγμα αδυναμίας των κατακτητών

Λίγες μέρες μετά την αποκάλυψη του αμερικανικού σχεδίου για τη δημιουργία «περιφραγμένων κοινοτήτων» στη Βαγδάτη άρχισε η εφαρμογή του από τη σουνιτική συνοικία Αντχομίγια και θα ακολουθήσουν τουλάχιστον άλλες πέντε σουνιτικές συνοικίες. Από την περασμένη βδομάδα, ο αμερικανικός στρατός άρχισε να σηκώνει ένα τείχος μήκους 3 μιλίων, τοποθετώντας το ένα δίπλα στο άλλο τοιμεντένια μπόλα ύψους 3,5 μέτρων και βάρους 6,3 τόνων, για να διαχωρίσει την πολιά αυτή σουνιτική συνοικία της ανατολικής Βαγδάτης από το σιτικό περίγυρο και να περιορίσει επιπλέον αποδομήσεις στην πόλη. Θα ενισχύσει το διχασμό και το ρατσισμό, θα κάνει την καθημερινή ζωή του πολύ πιο δύσκολη, ενώ θα συνεισφέρει ελάχι-

στα έως καθόλου στην ασφάλειά του. Η έντονη αντίθεση του πληθυσμού της Αντχομίγια εκφράστηκε με μια μεγάλη μαχητική διαδήλωση στις 23 Απριλίου στους κεντρικούς δρόμους της συνοικίας, με κεντρικό σύνθημα «να σταματήσει η ανέγερση του τείχους», που γίνεται ακόμη πιο μισητό γιατί θυμίζει στους Ιρακινούς και γενικά στους Αραβες το τείχος που έχουν κτίσει οι

Σκηνικό Ιράκ στη Σομαλία

Το τρίτο μέτωπο του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας» αποτελεί πλέον η Σομαλία, όπου συνεχίζονται για δεύτερη βδομάδα σφοδρές μάχες για τον ελεγχό της πρωτεύουσας ανάμεσα στα αιθιοπικά και τα λιγοστά κυβερνητικά στρατεύματα και τους Ισλαμιστές αντάρτες. Καταγιοστικά πυρά πυροβολικού και όλμων έχουν μετατρέψει σε πεδίο μάχης ολόκληρο το Μογκαντίσου, με αποτέλεσμα το θάνατο τις τελευταίες μέρες τουλάχιστον 350 και τον τραυματισμό εκατοντάδων πολιτών. Η χώρα βρίσκεται αντιμέτωπη με τη χειρότερη ανθρωπιστική καταστροφή στην πρόσφατη ιστορία της. Περισσότεροι από 320.000 από τα 2 εκατομμύρια του πληθυσμού της σομαλικής πρωτεύουσας την έχουν εγκαταλείψει για να γλυτώσουν και στα νοσοκομεία δεν υπάρχουν κρεβάτια, ούτε αρκετοί επιδεσμοί για τους τραυματίες, ενώ τα φάρμακα εξαντλούνται.

Οι δυνάμεις του αιθιοπικού στρατού, που κατέφεραν, ενεργώντας ως μικρύ χέρι του Λευκού Οίκου, σε ελάχιστο χρόνο, σχεδόν αναίμακτα, να απομακρύνουν από την έξουσία την Ενωση Ισλαμικών Δικαστηρίων, έχουν παραδεύει σε μια αναμέτρηση από την οποία είναι άγνωστο πότε και πώς θα βγουν, καθώς οι Ισλαμιστές, που διατήρησαν σχεδόν ανέπταφες τις δυνάμεις τους, ανασυγκροτήθηκαν και προβάλλουν λυσσαλέα αντίσταση, με στόχο την ανακατάληψη της πρωτεύουσας και της έξουσίας. Η πόλη Κιορμογι, σημαντικό λιμάνι της Σομαλίας, ανα-

καταλήφθηκε στις 23 Απριλίου από τις δυνάμεις τοπικού πολέμαρχου, συμμάχου των Ισλαμιστών.

Το σημαντικότερο όμως είναι ότι ο πόλεμος στη Σομαλία υπάρχει σοβαρός κίνδυνος να επεκταθεί σ' όλο το Κέρας της Αρρικής. Η επίθεση ανταρτών του «Μετώπου Εθνικής Απελευθέρωσης του Ογκαντέν» την περασμένη Δευτέρα σε πετρελαιοπηγή κινέζικων συμφερόντων στην Αιθιοπία, με αποτέλεσμα το θάνατο 74 ανθρώπων, μεταξύ των οποίων 6 Κινέζων, και την απαγωγή 7 Κινέζων εργατών, ίως αποτελεί το προανάκρουσμα. Η περιοχή του Ογκαντέν είναι πλούσια σε πετρέλαιο, προσαρτήθηκε στην Αιθιοπία όταν το 1977 κέρδισε στον πόλεμο με τη Σομαλία και κατοικείται από 4 περίπου εκατομμύρια πληθυσμό σομαλικής καταγωγής. Σε ανακοίνωση που έδωσε στη δημοσιότητα το «Μέτωπο Εθνικής Απελευθέρωσης του Ογκαντέν» δικαιολόγησε την επίθεση λέγοντας ότι ο αιθιοπικός

στρατός απομακρύνει βίαια από τη γη και τα σπίτια του το σομαλικό πληθυσμό για να παραχωρήσει την περιοχή για εκμετάλλευση στην κινέζικη εταιρία και προειδοποίησε όλες τις ζένες πετρελαικές εταιρίες να μην προχωρήσουν σε συμφωνίες με την αιθιοπική κυβέρνηση, γιατί θα πάθουν τα ίδια, και να μην έχουν εμπιστοσύνη στις εγγυήσεις ασφαλείας που τους δίνει η κυβέρνηση της Αιθιοπίας, η οποία δεν είχε ποτέ αποτελεσματικό έλεγχο στην περιοχή του Ογκαντέν. Οι αντάρτες του Μετώπου του Ογκαντέν δρουν χρόνια στην περιοχή, όμως η δράση τους ενισχύθηκε μετά την κατάληψη της έξουσίας στη Σομαλία από τους Ισλαμιστές, με τους οποίους φαίνεται να έχουν αποκτήσει δεσμούς. Πρέπει επίσης να σημειωθεί

ότι εκτός από την ανοιχτή ανάμειξη της Αιθιοπίας και των ΗΠΑ στον πόλεμο της Σομαλίας, υπάρχει έμμεση ανάμειξη και της Ερυθραίας, η οποία κατηγορείται από τις προηγουμένες ότι χρηματοδοτεί και εξοπλίζει τους Ισλαμιστές αντάρτες. Ο άγριος ανταγωνισμός Αιθιοπίας - Ερυθραίας, ο οποίος έχει οδηγήσει στο πρόσφατο παρελθόν και σε πολεμικές αναμετρήσεις για εδαφικές διαφορές, αποτελεί επίσης σοβαρό κίνδυνο για την επέκταση του πολέμου.

Εντονες αντιδράσεις στην περιτείχιση της Αντχαμίγια εκδηλώνονται και από το σημεικό πληθυσμό της Βαγδάτης, που έχει βάσιμες υποψίες ότι μετά τις σουνιτικές συνοικίες θα έρθει η σειρά των σητικών. Αξίζει να σημειωθεί ότι στο πρώτο δημόσιο μήνυμα του Μοκτάντα αλ-Σαντρ για το τείχος της Αντχαμίγια, στις 25 Απριλίου, μεταξύ άλλων, το αμερικανικό σχέδιο χαρακτηρίζεται «διχαστικό» και «ρατσιστικό» και καταλήγει «Εμείς οι γιοι του Ιρακινού λαού θα υπερασπίσουμε την Αντχαμίγια και όλες τις άλλες περιοχές που θέλουν να απομονώσουν. Θα διαμαρτυρούμε μαζί με σας για να υπερασπίσουμε την ιερή γη μας».

Οι αντιδράσεις αυτές ανάγκασαν τον Ιρακινό πρωθυπουργό να ζητήσει το σταματήμα της ανέγερσης του τείχους, παρόλο που η κυβέρνησή του είχε εγκρίνει το αμερικανικό σχέδιο, και τον αμερικανικό στρατό να εξετάξει το ενδεχόμενο τροποποίησης του σχεδίου, παρόλο που αρχικά ο εκπρόσωπός του, αγνοώντας το αίγιμα Μαλίκι, δήλωσε ότι οι εργασίες θα συνεχιστούν κανονικά. Σύμφωνα με δήλωση του εκπροσώπου του ιρακινού στρατού στις 25 Απριλίου, αντί του ψηλού τείχους θα χρησιμοποιηθεί συμμοτόπλεγμα και χαμηλότερα διαχωριστικά από μπετόν.

Οι αμερικανικοί σχέδιοι για τη δημιουργία «περιφραγμένων κοινοτήτων», που εφαρμόστηκε από τους Αμερικάνους στο Βιετνάμ και από τους Γάλλους στην Αλγερία και απέτυχε, είναι σαφές δείγμα της αδυναμίας των κατακτητών να βγουν από το βάλτο του Ιράκ και να αλλάξουν κάποια δεδομένα που θα τους επιτρέψουν να αποφύγουν μια απιμωτική αποχώρηση από το Ιράκ.

Εν μέσω των συνεχιζόμενων κάθε μορφής επιθέσεων μέσα και έξω από τη Βαγδάτη, στις 25 Απριλίου σημειώθηκε η πιο πολύτιμη επιθέση εναντίον των αμερικανικών στρατευμάτων στους τελευταίους 16 μή-

■ Σεγκολέν Σαρκοζί ή Σαρκοζί Ρουαγιάλ

Με την εργατική τάξη στο παρασκήνιο

Κοινοβουλευτικός κρετινισμός ή νίκη της αστικής «δημοκρατίας», όπως κι αν ονομάσει κανένας το αποτέλεσμα του πρώτου γύρου των προεδρικών εκλογών στη Γαλλία, το σύγουρο είναι ότι αυτό το αποτέλεσμα αποτελεί μια πύρρειο νίκη του αστικού κοινοβουλευτισμού στη χώρα. Λέμε πύρρειο νίκη, γιατί η πρωτοφανής μαζική συμμετοχή (84,6%), που είχε να σημειωθεί από τις προεδρικές εκλογές του 1965, δεν πρόκειται να σώσει τη γαλλική κεφαλαιοκρατία ούτε απ' τα νεολαίστικα ξεσπάσματα του μελλοντος κατά της ελαστικής εργασίας (όπως αυτό ενάντια στο «συμβόλαιο πρώτης πρόσληψης») ούτε κι απ' την οργή των γόνων των μεταναστών των παροισιών προσαστίων, οι σπίθες της οποίας συνεχίζουν να σημαίνει ακόμα και σήμερα.

Η ταξική πάλη σύγουρα δεν τερματίζεται με το αποτέλεσμα των οποιωνδήποτε προεδρικών εκλογών. Αυτό το γεγονός όμως δε μπορεί να επικαλεστεί κανένας για να κλείσει τα μάτια του στη ζοφερή προγματικότητα. Αν οι εκλογές αποτελούν «το δείκτη αριμότητας της εργατικής τάξης» (κατά τον Ενγκελ), η γαλλική εργατική τάξη πήρε ένα ολοστρόγυλο μηδενικό. Οι γόνοι των μεταναστών ψήφισαν Ρουαγιάλ, η οποία στο Σαν Ντενί (το νομό με το μεγαλύτερο ποσοστό μεταναστών που φτάνει στο 25% και αποτελείται από επίκεντρο της εξέγερσης των παροισιών προσαστίων πριν από ενάμιση χρόνο), κέρδισε με 34,2% έναντι 26,8% του Σαρκοζί. Το ίδιο έκαναν και τα εργατικά στρώματα στο Παρίσι οπότε η Ρουαγιάλ ξεπέρασε το 40% στους φωχότερους δήμους της πρωτεύουσας, με τα ποσοστά του Σαρκοζί να ξεπερνούν το 60% σε ορισμένους απ' τους πλουσιότερους δήμους του Παρισιού.

«Η δημοκρατία είναι το καλύτερο δυνατό πολιτικό περιβλήμα του καπιταλισμού και γ' αυτό το κεφάλαιο, όταν αποχτήσει (...) αυτό το καλύτερο περιβλήμα, θεμελιώνει την εξουσία του με τόση ασφάλεια, με τόση σημουριά, που καμιά αλλογή ούτε προσάπων, ούτε θεσμών, ούτε κομμάτων μέσα στην αστική δημοκρατία δεν κλονίζει αυτή την εξουσία, έγραψε πριν από 90 χρόνια ο ηγέτης της πρώτης σοσιαλιστικής επανάστασης στον κόσμο, Β.Ι. Λένιν, σ' ένα απ' τα πιο βαρυσύμαντα έργα του, το «Κράτος και Επανάσταση». Αυτά τα λόγια μας ήρθαν στο νου βλέποντας τα αποτελέσματα του πρώτου γύρου των γαλλικών προεδρικών εκλογών όπως λοιπόν ούτε θέλουν να σπάσουν αυτό το περιβλήμα είναι να βγάλουν τα απαραίτητα συμπεράσματα κι όχι απλά να χάρονται στις εξάρσεις των αυθόρυμητων κινημάτων για να καταλήξουν στην απασιοδοξία μετά από τέτοια εκλογικά αποτελέσματα, κατηγορώντας τις μάζες που συνεχίζουν να ανέχονται να κυβερνώνται απ' τους τσαρλατάνους του αστικού κοινοβουλευτισμού. Κι ένα πρώτο συμπέρασμα που βγαίνει αβίστα είναι ότι η γηρεμονία της αστικής πολιτικής δεν σπάει με τα αυθόρυμητα κινήματα, αλλά με τη συγκρότηση της επαναστατικής πολιτικής των «από κάτω» με βάση συγκεκριμένο πολιτικό πρόγραμμα και τακτική απέναντι στη βαρυπόρτητη της καθεστηκούσα τάξης.

ΥΓ1: Φυσικά και δεν στενοχωρηθήκαμε καθόλου που καταποντίστηκε η «αριστερά» στο εκλογικό καρογκιοζίλικι και ιδιαίτερα το «Κ» που πάτωσε (κάτω από 2%). Επόμενο ήταν, αν δει κανένας τη στάση της «αριστεράς» ιδιαίτερα απέναντι στην εξέγερση των προσαστίων, που κατακεραύνων τη βία «απ' όπου κι αν προέρχεται».

Χωρίς σημαία

Η Πρωτομαγιά είναι μέρα της παγκόσμιας εργατικής τάξης. Θα τ' ακούσουμε κατά κόρον αυτό μέχρι και την Τρίτη. Οι παλιές παπαριές περί «μέρας της άνοιξης, μέρας των λουλουδιών» έχουν φθαρεί τόσο που έχουν εγκαταληφθεί. Ο κυρίαρχος λόγος έχει εκμοντεριστεί. Η άρχουσα τάξη προσφέρει στο προλεταριάτο μια «δική του μέρα», για να τη γιορτάζει ανώδυνα για το σύστημα. Η μάλλον, μέσα στο σύστημα, ενσωματωμένο σ' αυτό. Όπως γιορτάζονται μια σειρά άλλες «μέρες», παγκόσμιες οι περισσότερες. Αν δεν υπήρχαν κάποια παλιά στερεότυπα, αλλά και ο φόβος της επιστροφής του επαναστατικού προλεταριακού κινήματος, ίσως η Πρωτομαγιά να οριζόταν και να γιορταζόταν ως «παγκόσμια μέρα των εργαζομένων» από τον ΟΗΕ.

Δεν έχει κανένα νόημα, λοιπόν, να παρακολουθήσει κανείς τις φιέστες που θα στίσουν τα αστικοποιημένα συνδικάτα, ούτε να καταγράψει τα όσα θα πουν από τα μπαλόνια οι πηγέτες τους. Γ' αυτούς είναι απλά η μέρα στην οποία θα βάλουν τα καλά τους και θα δώσουν την καθιερωμένη παράσταση. Άλλοτε, άκουγες από τα χείλη τους να μιλούν ακόμα και για απελευθέρωση της εργατικής τάξης, για κατάργηση της μισθωτής δουλείας. Εδώ και καιρό έχουν εγκαταλείψει αυτόν τον βερμπαλισμό και περιορίζονται στις μοντέρνες θεωρίες περί «κοινωνικών συνομιλητών» και τα παρόμοια.

Το ερώτημα είναι τι νόημα έχει για την εργατική τάξη αυτή η μέρα, πέρα από το συναισθηματικό φορτίο που αναπόφευκτα αισθανόμαστε όλοι όσοι εξακολουθούμε να πιστεύουμε πως η εργατική τάξη είναι η ατμομηχανή της κοινωνίας, είναι ο νεκροθάφτης του καπιταλισμού, πως ο καπιταλισμός δεν είναι αιώνιο σύστημα, αλλά θα γκρεμιστεί κι αυτός (όπως όλα τα προηγούμενα εκμεταλλευτικά συστήματα της ιστορίας), όχι αυτόματα αλλά κάτω από τα χτυπήματα της προλεταριακής επανάστασης.

Η Πρωτομαγιά καθιερώθηκε όχι απλώς ως μέρα μνήμης, ως μέρα τιμής για τους νεκρούς του αγώνα, αλλά και ως μέρα απολογισμού και αγωνιστικών δεσμεύσεων για το μέλλον. Αν κανείς μείνει μόνο στο εθιμοτυπικό της πημέρας, έχει αυτόματα υποβιβαστεί στο επίπεδο του πιστού κάποιας θρησκείας. Και δεν αναφερόμαστε μόνο στους πηγέτες της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, που πιστεύουν μόνο στον δικέφαλο θεό καπιταλισμός-αστική δημοκρατία, αλλά και σε πολιτικές συλλογικότητες που επιμένουν αντικαπιταλιστικά, τουλάχιστον σε επίπεδο ριτορικής, οι οποίες θεωρούν ότι ένα από τα μεγαλύτερα καθήκοντα του έτους είναι κάθε Πρωτομαγιά να σπάνεις τα λάβαρα και να παίρνεις μέρος σε κάποιες από τις συγκεντρώσεις που γίνονται (η επιλογή του «κατάλληλου» τόπου δίνει περιεχόμενο στις αναζητήσεις τουλάχιστον δυο εβδομάδων πριν την Πρωτομαγιά). Αδυνατώντας (ή μη θέλοντας) να αντιληφθούν ότι ακόμη και ως καταγγέλλων γίνεσαι μέρος της εθιμοτυπίας που έχει ξεφτίλισει (και) την Πρωτομαγιά.

Τι έχει να απολογήσει η εργατική τάξη της χώρας μας αυτή την Πρωτομαγιά; Ένα ολοστρόγγυλο

Αμα κάνεις την αρχή...

■ Ποινική υπόθεση:

Ως κατηγορούμενος που απολογείται σε ποινικό δικαστήριο και όχι ως πολιτικό πρόσωπο εμφανίστηκε ο υφυπουργός Οικονομίας Π. Δούκας σε συνέντευξή του στο «Βήμα της Κυριακής». Το αποκορύφωμα της απολογίας του: «Και φυσικά δεν έχει γίνει καμία σύσταση σε κανένα Ταμείο. Ενάμιση μήνα τώρα που διαρκεί η υπόθεση, δεν υπήρξε καμιά ένδειξη ότι συνέβη κάπι τέτοιο. Ας δώσει κάποιος στοιχεία, αν διαθέτει, για το αν, ποιος και πώς τον καδοδήγησε».

Το γεγονός ότι όλα τα ασφαλιστικά ταμεία έκαναν τοποθετήσεις σ' αυτά τα τζογαδόρικα ομόλογα προφανώς δεν λέει τίποτα στον κ. Δούκα. Το γεγονός ότι πολλά ταμεία αγόραζαν τέτοια ομόλογα την ίδια μέρα πάλι δε λέει τίποτα. Ας μας εξηγήσει ο υφυπουργός και πρώην τραπεζίτης, το ίδιο όνειρο έβλεπαν οι διοικήσεις των Ταμείων και ξυπνούσαν το πρώι και πήγαιναν να αγοράσουν το ίδιο ομόλογο; Όλα αυτά μπορεί να μην αρκούν για να στοιχειοθετήσουν την ενοχή του υφυπουργού (και του προϊσταμένου του υπουργού) σ' ένα ποινικό δικαστήριο, πολιτικά όμως οδηγούν στην αδιαμφισθήτη καταδίκη του. Το βαθμό πολιτικής ενοχής ας τον διαλέξει ο ίδιος.

■ Συνάντηση πνευμάτων!

«Ένα σημαντικό ζήτημα είναι να υπάρξει ένα νέο δεσμικό σύστημα, μια ειδική Αρχή, που θα εποπτεύει και θα στηρίζει τα Ταμεία στις επενδύσεις τους», δήλωνε ο Αλέκος Αλαβάνος προ δεκαπενθήμερου. «Πιστεύω ότι η κυβέρνηση πρέπει να προχωρήσει στη δημιουργία ενός φορέα που θα συγκεντρώσει τα αποδεματικά των Ταμείων κάτω από μια κεντρική διαχείριση», έγραψε στο «Βήμα της Κυριακής» ο Κυριάκος Μητσοτάκης. Ενας αριστερός και ένας δεξιός κάνουν στην ουσία την ίδια πρόταση. Ποια είναι η κοινή αφετηρία τους; Το ότι τα αποδεματικά των Ταμείων πρέπει να τζογάρονται. Η αγωνία και των δύο είναι να γίνεται σωστό τζογάρισμα και γι' αυτό προτείνουν τη σύσταση κάποιας κρατικής αρχής που θα διαθέτει την υποδομή και τα στελέχη για να κάνει σωστά αυτή τη δουλειά. Και για μεν τον δεξιό καταλαβαίνουμε απόλυτα

τη δέση του. Ο αριστερός, όμως, γιατί αποδέχεται το τζογάρισμα, όταν μάλιστα τα Ταμεία χορηγούν συντάξεις πείνας και παροχές εξαδλίωσης;

■ Ομολογία

Τώρα πια δεν έχουμε «χρείαν άλλων μαρτύρων» για το ποιος βύθισε το Sea Diamond στον κόλπο της Καλντέρας. Ο ίδιος ο όμιλος Louis, σε ολοσέλιδη πληρωμένη διαφήμιση του στις κυριακάτικες εφημερίδες γράφει: «Το ακιβέρνητο πλούδυστυχώς βυθίστηκε παρά τις προσπάθειες του πλοιάρχου, του πληρώματος, της εταιρείας και των αρμοδίων αρχών». Οι λέξεις είναι επιλεγμένες μία προς μία, με τη βοήθεια προφανώς των νομικών συμβούλων του ομίλου. Σύμφωνα με την ανακοίνωση αυτή, το Sea Diamond βυθίστηκε γιατί δε μπορούσε να γίνει αλλιώς. Ήταν ακυβέρνητο, προσπάθησαν να το σώσουν, αλλά δυστυχώς δεν τα κατάφεραν. Ο όμιλος Louis δεν ρίχνει ευδύνη σε κανέναν. Και δεν φαίνεται να τον απασχολεί καθόλου το αν υπήρχε η δυνατότητα μη βύθισης του πλοίου με τη ρυμούλκησή του στα αβαθή. Σε λίγο ίσως ν' ακούσουμε ότι η ρυμούλκηση στη δέση «Παλιά Ορυχεία» ήταν απόφαση του καπετάνιου του ρυμουλκού «Λέων» που έτυχε να βρίσκεται στη Σαντορίνη και κλήθηκε να βοηθήσει.

Τι λέει αυτή η ανακοίνωση; Οτι η βύθιση του Sea Diamond ήταν απόφαση της πλοιοκτήτριας εταιρίας, στην οποία πειδάρχησε το ελληνικό κράτος (ο Κεφαλογιάννης), αδιαφορώντας

για τη βέβαιη οικολογική καταστροφή που διέφερε τη βύθιση. **■ Στο βρόντο**

«Ο, τι πιο σωστό έκανε η κυβέρνηση στην κρίση (σ.σ. των ομολόγων) ήταν, πέραν των δεσμικών μέτρων που ανακοινώθηκαν, η δαρραλέα αυτοκριτική του Πρωθυπουργού», δήλωσε στο «Βήμα» ο σύμβουλος προπαγάνδας του Κ. Καραμανλή, Γιάννης Λουάλης. Μάθαμε έτσι τον εμπνευστή της γιαλαντζί αυτοκριτικής του Καραμανλή στην εκδήλωση της ΟΝΝΕΔ (το περιεχόμενο της «αυτοκριτικής» ήταν ότι η κυβέρνηση άργησε να εντοπίσει το δεσμικό κενό στη διαχείριση των

■ Ομολογία ενοχής

Αφίνοντας στην άκρη ότι αφορά τη σκοπιμότητα και τα κίνητρα της συγκεκριμένης κίνησης, όπως επίσης και τις προοπτικές υλοποίησής της, εκείνο που πρέπει να σημειώσουμε είναι ότι η «προδομία» της JP Morgan να επαναγράσει το ομόλογο των 280 εκατ. ευρώ από το ΤΕΑΔΥ (αφού πρώτα επαναγραφεί από τους άλλους τρεις ενδιάμεσους κρίκους, ήτοι ΝΑΜ, ΗΒ, Ακρόπολις), αποτελεί ομολογία ενοχής της κυβέρνησης, η οποία ήταν (τουλάχιστον) ενήμερη για την κίνηση αυτή της αμερικανικής τράπεζας. Ομολογεί η JP Morgan ότι το πρόβλημα βρίσκεται στην ίδια την έκδοση του ομόλογου και όχι μόνο μέχρι αυτό να το φορτωθεί το ΤΕΑΔΥ. Ομολογεί η JP Morgan ότι το συγκεκριμένο χρηματιστηριακό προϊόν κακώς πουλήθηκε σε ένα ασφαλιστικό ταμείο. Το ξαναλέμε, σημασία εδώ δεν έχει το κίνητρο της αμερικανικής τράπεζας, αλλά αυτό που σηματοδοτεί τη κίνησή της. Αυτή η διάσταση, όμως, ελάχιστα επισημάνθηκε από τον αστικό Τύπο.

αποδεματικών των ασφαλιστικών ταμείων και να πάρει πρωτοβουλίες πλήρωσής του]. Την πραμάτεια του, βέβαια, πρέπει να την υπερασπίζεται κανείς, ακόμα και όταν πουλάει φύκια για μεταξωτές κορδέλες. Θα έπρεπε, όμως, να αναρωτηθεί ο κ. Λουλης, γιατί η σχεδιασμένη από τον ίδιο «αυτοκριτική» του Καραμανλή πέρασε εντελώς στο ντούκου. Ουδείς ασχολήθηκε μαζί της, ουδείς της έδωσε πολιτική βαρύτητα, ξεχάστηκε την επομένη κιόλας. Αρα, κάποιο άλλο προπαγανδιστικό κολπάκι πρέπει να βρει, για να στηρίξει το «προϊόν Καραμανλής» που αρχίζει και φθείρεται.

■ Τζούφιο <άδειασμα>

«Ούτε συμφηφίζω, ούτε μας δεσμεύει τίποτα από το παρελόν, κοιτάμε προς το μέλλον», είπε ο Γιωργάκης, μιλώντας σε «πράσινη» εκδήλωση την περασμένη Κυριακή. Εντυπωσιακό το «άδειασμα» του Σημίτη και της πολιτικής των κυβερνήσεών του, πλην όμως τζούφιο. Οχι μόνο γιατί ο Γιωργάκης υπήρξε εξέχων υπουργός των κυβερνήσεων Σημίτη (και η πολιτική ευδύνη, ως γνωστόν, είναι κατεξοχήν συλλογική υπόδεση), όχι μόνο γιατί από τον Σημίτη πήρε το δαχτυλίδι της διαδοχής, αλλά και γιατί εξακολουθεί να ηγείται ενός κόμματος που εξακολουθεί να ονομάζεται ΠΑΣΟΚ. Δεν ξέρουμε τι ακριβώς είναι αυτό που ο Γιωργάκης λέει ότι δεν τον δεσμεύει, αλλά για την καταλήστευση των Ταμείων με την κατευδυνόμενη οδήγηση τους στο λησταρχείο της Σοφοκλέους υπάρχουν ευδύνες (πολιτικές και ποινικές), οι οποίες ουδέποτε αναλήφθηκαν και ουδέποτε αναζητήθηκαν. Εκτός αν εννοεί πως οι εκλογές του Απρίλη του 2004 ήταν μια τεράστια κολυμβήθρα του Σιλωάμ, στην οποία βυθίστηκε το ΠΑΣΟΚ και έκτοτε εξαγνίστηκε. Το ίδιο, όμως, θα πει και ο Καραμανλής για τη ΝΔ μετά τις επόμενες εκλογές (χάσει-κερδίσει). Οπότε τι μένει; Ο λαός στο ρόλο του κορόδιου (για να μη βάλλουμε άλλη, πιο χαρακτηριστική λέξη).

■ Αποκαθητήρια

Θυμόσαστε τους πανηγυρισμούς μετά τη νίκη των Δημοκρατικών στις αμερικανικές βουλευτικές εκλογές; Θυμόσαστε τις «εκτιμήσεις» διάφορων «αναλυτών» για την επερχόμενη αποχώρηση των Αμερικανών από το Ιράκ και το Αφγανιστάν; Ο ένας μετά τον άλλο οι πανηγυρίζοντες αποσύρονται από το πανηγύρι. Διότι τα μαντάτα από την Ουάσιγκτον δεν βολεύουν την προπαγάνδα τους. Δείτε ένα σχετικά πρόσφατο νέο.

Οι Δημοκρατικοί είχαν υποσχεδεί να εγκρίνουν μόνο τόσα κονδύλια «όσα είναι απαραίτητα για την ασφαλή επιστροφή των στρατιωτών μας». Το σχέδιο νόμου όμως που εγκρίθηκε στη Βουλή προβλέπει ένα «έκτακτο» κονδύλι άνω των 120 δισ. δολαρίων για τη συνέχιση του πολέμου στο Ιράκ και το Αφγανιστάν και αποχώρηση των στρατευμάτων έως την 31η Αυγούστου του 2008 (ανάλογο σχέδιο στη Γερουσία προβλέπει την αποχώρηση έως τις 31 Μαρτίου του 2008). Και αυτή η ημερομηνία, όμως, μπορεί να παραταθεί, αν η κυβέρνηση λάβει την έγκριση του Κογκρέσου, ενώ οι 75.000 από τους 140.000 στρατιωτικούς που βρίσκονται στο Ιράκ δα παραμείνουν εκεί σε κάθε περίπτωση. Η γερουσιαστής και υποψήφια για το προεδρικό χρίσμα των Δημοκρατικών, Χίλαρι Κλίντον, σε πρόσφατη συνέντευξη της στους «Νιού Γιορκ Τάιμς», δήλωσε πως εάν εκλεγεί θα διατηρήσει σημαντικά στρατεύματα στο Ιράκ για να εξασφαλίσει «τα λοιπά ζωτικά συμφέροντα εθνικής ασφαλείας», που έχουν να κάνουν με το ότι το Ιράκ «βρίσκεται στην καρδιά της πετρελαιοπαραγωγού περιοχής».

■ Να τον χαίρονται

Ως οπαδός της χούντας εμφανίστηκε ο εκδότης της εφημερίδας «Εθνικός Κήρυκας», που εκδίδεται στη Νέα Υόρκη και στηρίζεται με μπόλικη κρατική διαφήμιση (μήπως και από τα μυστικά κονδύλια των γνωστών υπουργείων). «Η ομογένεια αντέδρασε στην είδηση του χουντικού πραξικοπήματος με τον ίδιο τρόπο που αντέδρασαν και οι Ελλήνες της Ελλάδας: με ανακούφιση», έγραψε.

Η πλάκα είναι ότι σχετικά πρόσφατα ο εν λόγω εκδότης παρασημοφορήθηκε από τον Παπούλια με το μετάλλιο του Τάγματος του Φοίνικα (ταριχαστό το μετάλλιο με το «πουλί» της χούντας), ενώ λίγες μέρες πριν το... πατριωτικό άρδρο, ο αντιπρόεδρος της Βουλής Ι. Τραγάκης, που εκπροσωπούσε τη Βουλή στην επήσια παρέλαση [έφερε, το γνωστό αμερικανικού τύπου κιτς] της «ομογένειας» στην 5η λεωφόρο, επισκέφτηκε καμπανάρια τα γραφεία του «Εθνικού Κήρυκα», αποκάλεσε τον εκδότη του «φάρο για την ομογένεια» και «έμεινε κατενδουσιασμένος για τις απόψεις του». Να τον χαίρονται τον φωτεινό τους φάρο.

Χωρίς σημαία

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 6

μπδενικό, αν θέλουμε να λέμε τα πράγματα με τ' όνομά τους. Ακόμα και στο επίπεδο των μερικών διεκδικήσεών της, των διεκδικήσεων που αφορούν τους όρους πώλησης της εργατικής δύναμης. Δεν κατάφερε να υπερασπιστεί ούτε το μεροκάματό της. Αφούς τις τύχες της στα χέρια της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, η οποία με όλη την άνεση έκανε τις συμφωνίες της με τ' αφεντικά και την κυβέρνηση, με τον τρόπο που κλείνονται αυτές οι συμφωνίες σε συνθήκες κοινωνικού κενού. Αφούς τους απεργούς δασκάλους της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης χωρίς στήριξη. Αφούς τους φοιτητές των ΑΕΙ και ΤΕΙ, τα παιδιά της, τους αυριανούς συναδέλφους στην εργασία, χωρίς στήριξη σ' έναν πολύμηνο σκληρό αγώνα που συνάντησε την άγρια κρατική καταστολή.

Επέλεξε την τακτική του «καναπέ». Δεν έχει, λοιπόν, τίποτα ν' απολογίσει σ' αυτόν τον τομέα. Μόνο αισθήματα ντροπής για το σημείο που κατάντησε μπορεί να αισθάνεται. Γιατί κάθε εργάτης αισθάνεται ντροπή που δε μπορεί να υπερασπίσει ούτε το ψωμί του και το ψωμί των παιδιών του. Άλλο αν δεν έχει βρει το κουράγιο να ξεκολλήσει απ' αυτή την κατάσταση.

Και βέβαια, ακόμα πιο θλιβερά είναι τα πράγματα (αναπόφευκτη συνέπεια) στο μέτωπο της επαναστατικής πολιτικής συγκρότησης της εργατικής τάξης. Η ιδεολογική κυριαρχία της

αστικής τάξης είναι καταθλιπτική. Οσοι επιμένουν να επικαλούνται επιστημονικές κοινωνιολογικές αλήθειες θεωρούνται «απολιθώματα» ή «ρομαντικοί που ονειρεύονται στον ξύπνιο τους». Σε πολιτικό επίπεδο ολόκληρο το σκηνικό έχει μετατοπιστεί προς τα δεξιά. Οχι μόνο η επαναστατική βία, αλλά και η αναγκαία αμυντική βία, η αντίβια απέναντι στην κρατική καταστολή καταγγέλλονται ως έγκλημα καθοσιώσεως. Οι αστοί -έχοντας αξιοποιήσει τις εμπειρίες του παρελθόντος- εξακολουθούν να βλέπουν το φάντασμα της προλεταριακής επανάστασης να πλανιέται πάνω από το σάπιο κόσμο τους, όμως το προλεταριάτο το συνειδητοποιεί λιγότερο απ' αυτούς. Ορμαντίζεται λίγο και οργανώνεται επαναστατικά λιγότερο έως ελάχιστα.

Ο απολογισμός, λοιπόν, είναι και φέτος αρνητικός. Ομως, ενσωματωμένοι και οπορτουνιστές θα πουν και πάλι τα γνωστά μεγάλα λόγια, που για τους πρώτους είναι σκέτη απάτη και για τους δεύτερους τοντοκτή ένεση στο πεσμένο πθικό τους.

Δεν έχουμε ανάγκη, λοιπόν, από μεγάλα λόγια και ενέσεις πθικού.

Έχουμε ανάγκη από μεγάλες αλήθειες, που δεν θα χαιρεύουν αυτιά. Από ζύμωση που θα προσπαθεί να ενεργοποιήσει το ταξικό φιλότιμο και να ξαναφέρει στο προσκήνιο το ταξικό κεκτημένο. Να δείξει το δρόμο για τη δραπέτευση από το αδιέξοδο του ατομικισμού και της πήττας, προς μια νέα συλλογικότητα, εξοπλισμένη με την πείρα του παρελθόντος, γειωμένη στο σήμερα, με το βλέμμα στραμμένο στο αύριο.

απέρριψε την πρόταση του προέδρου του ΣΕΒ για πρώτες εκλογές, αρνήθηκε οποιοδήποτε σχόλιο στην άποψη που εξέφρασε ο Δασκαλόπουλος ότι πρόκειται για σκάνδαλο, αφήνοντάς τον να αδειάζει το Τσιτουρίδη.

Θα δοθεί τότε το τελικό σήμα της συγκάλυψης, της οποί-

ας η πρώτη φάση απέτυχε, γιατί η κυβέρνηση τη χειρίστηκε αλαζονικά. Και κάποιες άλλες κινήσεις, όπως αυτή της JP Morgan, λειτουργούν στην ίδια κατεύθυνση. Να κλείσει το όλο ζήτημα σαν ένα απλό διαχειριστικό σκάνδαλο, με την κυβέρνηση να «αναλαμβάνει τις ευθύνες της» με την αποπομπή ενός υπουργού. Να αποκρυψεί η ουσία, που είναι η σύνδεση αυτού του επιμέρους σκανδάλου με το μέγα και διαρκές σκάνδαλο της καταλήστευσης των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων. Και να μην υπάρξει σύνδεση ανάμεσα σ' αυτή τη διαρκή ληστεία και την πολιτική στο Ασφαλιστικό, τις συνεχείς αντιασφαλιστικές ανατροπές και την κυιφορούμενη νέα ανατροπή. Δεν είναι τυχαίο ότι η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, μολονότι είχε την ευκαιρία στο πιάτο, δεν έκινησε καμιά τέτοια καμπάνια. Προσφέρει και αυτή τη συνεισφορά της στη σταθερότητα του συστήματος.

Σε ρόλο αποδιοπομπαίου τράγου

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3

σκανδαλολογία ζητώντας την αποπομπή και άλλων υπουργών. Ο επόμενος στη σειρά είναι ο Δούκας, τον οποίο δεν διστάσει να «δείξει» ακ

Οπου κλείνει μια κατάληψη ανοίγει μια κάλπη. Θα μπορούσε να είναι το σλόγκαν που χαρακτηρίζει σήμερα την παραταξιακή κίνηση σε ΑΕΙ και ΤΕΙ. Για να μην αδικήσουμε τους «φοιτητοπατέρες» πρέπει να πουύμε ότι ορισμένοι (ΠΚΣ-ΚΝΕ) δεν δίστασαν ν' αρχίσουν προεκλογική εκστρατεία ακόμα και στην κορύφωση του κινήματος των καταλήψεων στέλνοντας τα μέλη τους να μαζεύουν «κουκιά» αντί να στηρίζουν το κίνημα. Το κίνημα γι' αυτούς δεν ήταν παρά μια άμορφη μάζα από την οποία προσδοκούσαν άνοδο της εκλογικής τους επιρροής.

Επειδή δεν μας αρέσουν τα πολλά λόγια, θέτουμε κατευθείαν το ερώτημα: Έχουν οποιαδήποτε σχέση οι φοιτητικές εκλογές με το φοιτητικό κίνημα, ώστε να μας υποχρεώνουν να πις αναγορεύσουμε σε μείζον ζήτημα (τουλάχιστον γ' αυτή την περίοδο);

Η πείρα που έχουν αποκομίσει οι φοιτητές δίνει την απάντηση. Οι φοιτητικές εκλογές έχουν καταντήσει εδώ και χρόνια μια πλήρως κοινοβουλευτικοποιημένη διαδικασία, μια διαδικασία διαφθοράς και εκμαυλισμού συνειδήσεων, μια διαδικασία διαπλοκής με το καθηγητικό κατεστημένο με έπαθλο τη συμμετοχή των «φοιτητοπατέρων» στη διοίκηση των Σχολών. Πρόκειται για μια καθαρά εξου-

σιαστική διαδικασία η οποία δεν πτάζει κανένα ρόλο σ' αυτό που ονομάζουμε κίνημα. Ας μας πουν αυτοί που θεωρούν τις φοιτητικές εκλογές μείζον γεγονός, αν η θεσμική έκφραση του φοιτητικού συνδικαλισμού (δηλαδή τα ΔΣ που εκλέχτηκαν πέρυσι τέτοια εποχή) έπαιξαν οποιονδήποτε ρόλο στις δυο φάσεις του κινήματος των κατολήψεων. Νομίζουμε ότι όσο κι αν προσπαθήσουν δε θα

Από μια άποψη, είναι προτιμότερο που έχει υπάρξει αυτή η σάπια κοινοβουλευτικοποίηση στο φοιτητικό συνδικαλισμό. Διότι έδωσε τη δυνατότητα να μεταφερθεί το κέντρο βάρους από τις αντιπροσωπευτικές στις αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες. «Νομοθετικό» όργανο του κινήματος είναι η συνέλευση και όχι το ΔΣ. «Εκτελεστικό»

όργανο του κινήματος είναι η **ανοιχτή** Επιτροπή Κατάληψης και όχι το ΔΣ με τους δεδομένους συσχετισμούς. Βέβαια, και σε επίπεδο συνέλευσης και σε επίπεδο Επιτροπής Κατάληψης οι αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες νοθεύονται, επειδή κυριαρχεί μια γραφειοκρατική μικροπαραταξιακή λογική. Ενάντια στο φαινόμενο αυτό πρέ-

πει να ανοιχτεί μέτωπο και η ενασχόληση με τις κοινοβουλευτικοποιημένες συνδικαλιστικές διαδικασίες όχι μόνο δεν βιοηθάει αλλά αντίθετα αδυνατίζει αυτό το μέτωπο. Γιατί στις συγκεκριμένες εκλογές αυτό που γίνεται είναι η μετατροπή του φριτπή-αγωνιστή σε φριτπή-Ψηφοφόρο. Δεν είναι τυχαίο που ζωντανές δυνάμεις του κινήματος, αυτές που στήριξαν το κίνημα των καταλήψεων, αυτές που μάτωσαν στις διαδηλώσεις, εκφράζουν την απένθειά τους γι' αυτό το πα-

Η κυβέρνηση καταστρατηγεί το άρθρο 16 του Συντάγματος με την αποδοχή της Οδηγίας της ΕΕ για τα κολέγια

Ηεισήγηση του γενικού εισαγγελέα του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, Ιβ Μπότ, να καταδικαστεί η Ελλάδα για παραβίαση της Οδηγίας 89/48, σχετικά με την αναγνώριση διπλωμάτων, που έχουν αποκτηθεί μετά από οποιδές που πραγματοποιήθηκαν βάσει συμφωνιών δικαιοχρησης μεταξύ Κέντρων Ελευθέρων Σπουδών και Πανεπιστημίων της αλλοδαπής (κυρίως βρετανικά πανεπιστήμια), έδωσε τροφή σε όλα τα παπαγαλάκια της

αναθεώρησης του άρθρου 16 του συντάγματος να δημιουργούν και να προσπαθούν να πάρουν τη ρεβάνς.

Ολοι τους κουνάνε τώρα απειλητικά το δάκτυλο στο κίνημα, που αντιστάθηκε στην αναθεώρηση του άρθρου 16 και στην ιδρυση των ιδιωτικών πανεπιστημίων και προσπαθούν να το καταστήσουν ένοχο γι' αυτή την ενοποίηση.

Από πίσω τους κρύβεται η
ιδια η κυβέρνηση, που προ-
σπαθεί -κουνώντος την απειλή

να συμφωνεί με την πρόταση του εισαγγελέα) και ότι όποια κι αν είναι η απόφαση, αυτή θα αιφορά επαγγελματικά και όχι ακαδημαϊκά δικαιώματα.

Ως προς το δεύτερο έχουμε να παρατηρήσουμε ότι στην πράξη τα επαγγελματικά δικαιώματα δεν διαχωρίζονται από τα ακαδημαϊκά και ότι απορρέουν από αυτά. Ο διαχωρισμός τους ήταν ένα πονηρό κόλπο των κυβερνήσεων (και του ΠΑΣΟΚ), ώστε να ανοί-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 13

■ Νέες καταλήψεις στο ΤΕΙ Πάτρας

Οι φοιτητές έτριξαν τα δόντια στη Διοίκηση

Μετά την επιστροφή από τις διακοπές του Πάσχα έγινε προσπάθεια για συνέχιση των καταλήψεων των τριών Σπουδαστικών Συλλόγων του ΤΕΙ Πάτρας (ΣΤΕ-ΣΔΟ-ΣΕΥΠ) με στόχο την ανανέωση του μπλοκ των καταλήψεων και την έναρξη ενός νέου γύρου αγώνα για την ανατροπή του νέου νόμου πλαισίου. Στις γενικές συνελεύσεις της ΣΤΕ και της ΣΔΟ πλειοψηφίσε η ΔΑΠ με απότελεσμα το άνοιγμα και των σχολών αυτών, όπως και των περισσότερων πανελλαδικά.. Μετά τη λήξη των καταλήψεων, η Διοίκηση του ΤΕΙ, σε μια κίνηση ρεβανσισμού προς τους σπουδαστές, με απόφαση του Συμβουλίου ΤΕΙ, το οποίο συνεδρίασε κρυφά μέστια στις διακοπές του Πάσχα εν αγνοία των σπουδαστών, αποφάσισε τη διεξαγωγή μιας εβδομάδας αναπληρώσεων και ταυτόχρονα εξέταση εργαστηρίων και στη συνέχεια διεξαγωγή εξεταστικής για το χειμερινό εξάμηνο. Απόφαση που θα οδηγούσε το σύνολο των σπουδαστών σε μια εξεταστική καρμανιόλα και σε μια παταγώδη μαζική αποτυχία.

Οι σπουδαστές την επόμενη εβδομάδα στις συνελεύσεις τους αποφάσισαν να πάνε κόντρα στην εκδικητική αυτή απόφαση της Διοίκησης του Ιδρύματος. Αποφάσισαν δεκαήμερη κατάληψη μέχρι να συγκληθεί νέο συμβούλιο ΤΕΙ και να αλλάξει η εκδικητική απόφαση. Μετά την απόφαση για κατάληψη στη ΣΤΕ, τη Δευτέρα 23/4 και στη ΣΔΟ, την Τρίτη 24/4, το ίδιο βράδυ συγκλήθηκε Συμβούλιο ΤΕΙ σε χώρο εκτός του Ιδρύματος (με την άτυπη παρουσία και των προϊστάμενων των Τμημάτων), στην οποία η Διοίκηση και το καθηγητικό κατεστημένο, τρομοκρατημένοι από τις αποφάσεις και τις διοθέσεις των σπουδαστών να μην κάνουν ούτε ένα βήμα πίσω, πήραν απόφαση που τηλισάζει τις προτάσεις των σπουδα-

στών για άμεση έναρξη του εαρινού εξαμήνου, ομαλή διεξαγωγή εξεταστικής του χειμερινού εξαμήνου τον Ιούνιο και διεξαγωγή διπλής εξεταστικής για το εαρινό εξάμηνο τον Σεπτέμβρη. Επίσης για πρώτη φορά το Συμβούλιο ΤΕΙ εισηγείται στις Συνελεύσεις Τμημάτων να αποφασίσουν για την αύξηση του ορίου δηλωσης μαθημάτων, κάτι που είναι πάριο αίτημα των σπουδαστών τα τελευταία χρόνια.

Κάποιοι νόμισαν πως μετά το τέλος των καταλήψεων οι φοιτητές μετατράπηκαν σε λαμπριάτικα αρνιά. Οι διοικούντες το ΤΕΙ Πάτρας είναι οι πρώτοι που δοκίμασαν να πάρουν ρεβάνς και οι πρώτοι που δοκίμασαν τη σκληρή έκπληξη μιας άμεσης αγωνιστικής απάντησης. Ο σκληρός και δύσκολος δρόμος που διάλεξαν οι σπουδαστές του ΤΕΙ Πάτρας κερδίζει έδαφος και τις επόμενες μέρες θα έχουμε περισσότερες εξελίξεις.

Στον αστερισμό της

Ετοιμό στα συρτάρια του Συπουργείου Παιδείας είναι και το νομοσχέδιο για τις μεταπτυχιακές σπουδές, όπως κατέστη φανερό από το δημοσίευμα του φιλοκυβερνητικού «Ελεύθερου Τύπου» της Δευτέρας, 23 Απριλίου.

Το υπουργείο Παιδείας έκανε και πάλι τις γνωστές δηλώσεις περί απλών «προτάσεων» των συναρμόδιων υπηρεσιών, που «τυχαίνει» όμως να έχουν τη μορφή νομοσχέδιου με 8 άρθρα και πρόβλεψη για μεταβατικές και καταργούμενες διατάξεις.

Σήγουρα καραδοκεί την κατάλληλη ευκαιρία για να το προωθήσει, συμπληρώνοντας το παζλ των αντιδραστικών αναδιαφρθρώσεων (μαζί με το νομοσχέδιο για την έρευνα) στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Από το δημοσίευμα του «Ε.Τ» προκύπτει ότι η βασική φιλοσοφία του νομοσχέδιου για τα μεταπτυχιακά είναι η συνολική εναρμόνιση όλων των μεταπτυχιακών σπουδών σε όλα τα Πανεπιστήμια, με τα δεδομένα που ίσχυναν ως τώρα σε κάποια Τμήματα ή Σχολές, που χαρακτηρίζονταν από τον ανταποδοτικό χαρακτήρα (διδακτρά) και την οργάνωση των μετα-

πτυχιακών σπουδών με κύ-
κλους μαθημάτων επιστημονι-
κής ευβάθυνσης.

Η καθολική στροφή στην ανταποδοτική λειτουργία συνάγεται από το γεγονός ότι προβλέπεται ότι από τον κρατικό προϋπολογισμό θα χρηματοδοτείται μόνο ένα πρόγραμμα master σε κάθε Τμήμα ΑΕΙ. Τα υπόλοιπα θα επιβιώνουν από διδακτορικές νομοί.

νευν από οικακά, ωρες, χρονιές, ερευνητικά προγράμματα, που σημαίνει βεβαιώσις και μεγαλύτερη σύνδεση με τις επιχειρήσεις και το κεφαλαίο.

Το γεγονός αυτό, σε συνδυασμό με τη Διεκδήρυξη της Μπολόνια, η οποία προβλέπει την οργάνωση των σπουδών σε κύκλους [τριετή προπτυχιακό-διετή πρώτο μεταπτυχιακό (master)-τριετή δεύτερο μεταπτυχιακό (διδακτορικό)] και τη

μετάβαση των φοιτηών από τον ένα κύκλο στον άλλο υπό προϋποθέσεις, θα σπρώχνει όλο και λιγότερους φοιτητές προς τα πάνω -στους ανώτερους κύκλους, από τους οποίους θα αποφοιτούν και τα στελέχη των μηχανισμών και της παραγωγής- και μάλιστα τους πλέον εύπορους.

Η δε παρακολούθηση οργάνωμένου κύκλου μαθημάτων

Ασφαλιστικές παροχές και όχι επενδύσεις

Μια ανακοίνωση της Ενώσης Ελληνικών Τραπεζών την περασμένη Τετάρτη ήταν «όλα τα λεφτά», αλλά πέρασε σχεδόν στο ντούκου (για ευνόητους λόγους). Τα δομημένα ομόλογα -ελεγε- είναι η καλύτερη επένδυση για επενδύτες όπως τα ασφαλιστικά ταμεία, που πρέπει να κάνουν μακροπρόθεσμες επενδύσεις. Γιατί στο τέλος της επένδυσης το αρχικό κεφάλαιο είναι εγγυημένο! Τι είπαν οι τεράστιοι; Οι τα ταμεία πρέπει να βάζουν τα αποθεματικά τους στα δομημένα ομόλογα, ώστε μετά από 10, 20, 30, ακόμα και 40 χρόνια να ξέρουν ότι θα πάρουν το αρχικό τους κεφάλαιο. Κι ας έχουν στο μεταξύ χάσει τους τόκους οι οποίοι θα έχουν καταλήξει σε άλλα χρηματοκιβώτια.

Πέρα από το απροκάλυπτο φύσιμο, υπάρχει σ' αυτή την ανακοίνωση και μια άλλη διάσταση, που είναι κυρίαρχη στο δημόσιο λόγο των ημερών. Ολοι αντιμετωπίζουν τα ασφαλιστικά ταμεία σαν επενδυτές. Λες και ο ρόλος τους είναι να μαζεύουν λεφτά και να τα επενδύουν με κάποιο τρόπο. Λες και πρόκειται για ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρίες.

◆ Ο διοικητής της Τραπέζης της Ελλάδος εισηγείται τη δημιουργία μιας νέας εποπτικής αρχής που θα λειτουργεί ως σύμβουλος των Ταμείων για τις επενδύσεις.

◆ Η κυβέρνηση νομοθετεί νέα διαδικασία διορισμού των διοικητών των Ταμείων, στους οποίους λόγο θα έχουν η ΤΤΕ και η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, δηλαδή υπηρεσίες που έχουν να κάνουν με το χρηματο-

ριακό τζόγο (ακόμα και η ΔΑΚΕ αισθάνθηκε την ανάγκη να διαφοροποιηθεί απ' αυτό).

◆ Το ΠΑΣΟΚ υποστηρίζει ότι «θα ήταν ολέθριο λάθος, το σκάνδαλο της κυβέρνησης να οδηγήσει στη συναγωγή συμπερασμάτων, ότι τα αποθεματικά των Ασφαλιστικών Ταμείων δεν πρέπει να επενδύουνται, με την αξιοποίηση όλων

παρέχουν συντάξεις και περιθώληψη που να ανταποκρίνονται στις ανάγκες του εργαζόμενου ή να εφαρμόζουν ασφαλιστική πολιτική εξαθλίωσης, προκειμένου να μπορούν να ταξιδιώσουν τα αποθεματικά σε μετοχές, ομόλογα και λοιπά χρηματιστριακά προϊόντα; Η απάντηση απ' όλους τους θεσμούς του συστήματος είναι

ται. Δεν ψέλλισαν καν μια-δυο ασφαλιστικές διεκδικήσεις, απ' αυτές που έχουν ξεθωριάσει σε κάποια προγραμματικά τους κείμενα. Αντίθετα, πρωθυπουργός το κουτσουρεμένο και παραπλανητικό (έτσι όπως πρωθυπούρων) σύνθημα «φέρτε πίσω τα λεφτά», εννοώντας μόνο τα δομημένα ομόλογα και όχι όλα τα άλλα. Λες και τα κλεμμένα αποθεματικά από το 1950 πρέπει να χαριστούν στο κεφάλαιο, λες και οι μετοχές-φρούσκες είναι μια... επιτυχημένη επένδυση, λες και αυτά που χρωστάει το κράτος στα Ταμεία έχουν διογραφεί και δεν είναι απαιτητά από τους εργαζόμενους.

Κι όμως, αυτή είναι η καλύτερη ευκαιρία για να προβάλλει η εργατική τάξη τις ασφαλιστικές της διεκδικήσεις. Για ν' αλλάξει ρότα στο ασφαλιστικό. Τώρα που έχει φανεί καθαρά ότι τα ασφαλιστικά ταμεία δεν μπορούν να μετατραπούν σε επενδυτές, ότι δεν υπάρχει φάρμακο για την ασφαλή ποποθέτηση των αποθεματικών που πάντοτε, δηλαδή. Από τότε που δέσμευαν άτοκα τα μεγάλα αποθεματικά τους στην ΤΤΕ και τα εξαφάνισαν μέσα σε μερικές δεκαετίες, μέχρι την εποχή της ληστείας του χρηματιστήριου και μέχρι την εποχή των δομημένων ομόλογων.

◆ Και βέβαια, από το χρόνο δε

των σύγχρονων μεθόδων. Κάπι τέτοιο θα ήταν καταστροφικό για τη δημόσια κοινωνική ασφάλιση!!!

◆ Ο ΣΥΝ ταυτίζεται με τον διοικητή της ΤΤΕ δηλώνοντας, διά στόματος Αλαβάνου, ότι «ένα σημαντικό ζήτημα είναι να υπάρξει ένα νέο θεσμικό σύστημα, μια ειδική Αρχή, που θα εποπτεύει και θα στηρίξει τα Ταμεία στις επενδύσεις τους».

◆ Και βέβαια, από το χρόνο δε θα μπορούσε να λείπει ο ΣΕΒ, που ζήτησε κι αυτός τη δημουργία «ειδικής Επενδυτικής Επιτροπής, η οποία αναφέρεται στο ΔΣ και συνεργάζεται με ειδικό τεχνοκράτη, προκειμένου να καθορίζει ξεκάθαρη πολιτική επενδύσεων».

Τελικά ποιος είναι ο ρόλος των ασφαλιστικών ταμείων; Να

σαφής: αντιμετωπίζουν τα ασφαλιστικά ταμεία ως πηγή χρηματοδότησης για τις μπτίνες της κεφαλαιοκρατίας. Οπως έκαναν πάντοτε, δηλαδή. Από τότε που δέσμευαν άτοκα τα μεγάλα αποθεματικά τους στην ΤΤΕ και τα εξαφάνισαν μέσα σε μερικές δεκαετίες, μέχρι την εποχή της ληστείας του χρηματιστήριου και μέχρι την εποχή των δομημένων ομόλογων.

Στην ίδια λογική κινείται και η

συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Δεν είναι τυχαίο που εδώ και ένα δίμηνο σχεδόν, που βρίσκεται στην επικαιρότητα το σκάνδαλο των ομολόγων, η ΓΣΕΕ και η ΑΔΕΔΥ δεν αισθάνθηκαν την ανάγκη να μιλήσουν για τις τόσες αντιασφαλιστικές αντιρρητικές και τη νέα που κυριοφορεί-

τά της τρομοκρατίας» απαιτεί την καταπάτηση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και του πολίτη. Γιατί τι άλλο συνιστούν οι νυχτερινές έφοδοι σε σπίτια και οι συλλήψεις ανθρώπων, χωρίς να υπάρχει κατηγορία, χωρίς να μεγάλωσε την παρουσία εισαγγελέα; Χτες ήταν οι Ιρακινοί, προχτές ήταν οι Πακιστανοί, αύριο θα είναι κάποιοι Ελληνες. Θα αρκεί μια προφορική καταγγελία (προγματική ή κατασκευασμένη) για να επιχειρούνται μαζικές συλλήψεις και κατ' οίκον έρευνες όπου επιλέξει η Αστυνομία.

ΥΓ: Ας συνεννοήσουμε λίγο εκεί στο ΠΑΣΟΚ. Γιατί ο μεν αρμόδιος τομεάρχης Α. Παπαδόπουλος χαρακτήρισε την όλη επιχείρηση «φρίασκο», ο δε Χρυσοχοΐδης μίλησε για ανάγκη συστράτευσης στον πόλεμο κατά της τρομοκρατίας. Καθένας με τις εξαρτήσεις του.

Δεν μαζεύεται με τίποτα

Για μια αικόμη φορά αποδείχτηκε πως ό, τι έχει να κάνει με την κοινωνική ασφάλιση είναι κορυφαίο θέμα. Θυμηθείτε: ένα εκατομμύριο εργαζόμενοι βγήκαν στους δρόμους των πόλεων ενάντια στο νομοσχέδιο Γιαννίτση, αναγκάζοντας την κυβέρνηση Σημίτη σε αναδίπλωση. Και τώρα, δυο μήνες μετά την αποκάλυψη του σκανδάλου των ομολόγων, τίποτα δεν μπορεί να το εκτοπίσει από την πρώτη θέση της επικαιρότητας. Μετρήστε γεγονότα που η μινιατούκη βουλιμία θα τα έβαζε στην πρώτη θέση εκτοπίζοντας τη συζήτηση για τα ομόλογα: σύγκρουση σπιτών με ένα νεκρό στην Παιανία, ναυάριο Sea Diamond στη Σαντορίνη, σεισμός στην Αιγαίοσκαρνανία, εξέγερση σε άλες σχεδόν τις φυλακές. Προσπάθησε η κυβέρνηση να κάνει κάποιο απ' αυτά τα γεγονότα να «καταπαίει» το σκάνδαλο των ομολόγων, πλήρως αυτό επιμένει να κρατά την πρώτη θέση της επικαιρότητας.

Η τελευταία προσπάθεια της κυβέρνησης (που αν ευδοθεί μάλλον θα συνοδευτεί και από το ξωπέταγμα του «αποσυνάγωγου» Τσιτουρίδη, που του φέρονται λες και είναι λεπρός) γίνεται με τη «διαθεσιμότητα» της JP Morgan να ογοράσει ξανά το ομόλογο στην τιμή που το πούλησε, αν συμφωνήσουν να χάσουν τις δικές τους προμήθειες και οι άλλοι τρεις κρίκοι της αλυσίδας της κερδοσκοπίας (ΝΑΜ, ΗΒΒ, Ακρόπολις). Γράφτηκαν πολλά γ' αυτή την υπόθεση. Οτι ήταν μια πρωτοβουλία της αμερικανικής τράπεζας προκειμένου να σώσει το κύρος της και άλλα παρόμοια. Παραμύθια της Χαλιμάς. Η JP Morgan δεν κώλωσε με το σκάνδαλο Επιρού, στο οποίο ήταν βουτηγμένη μέχρι τα μπούνια, με το σκανδαλάκι του ΤΕΑΔΥ θα κώλωνε, που στο κάτω-κάτω αυτή είχε την ουρά της απέξω, αφού δεν πούλησε απευθείας στα Ταμείο; Δουλειά του Αλογοσκούφη είναι όλο αυτό το σκηνικό. Άλλωστε, παραδέχτηκε ότι ήταν ενημερωμένος από την αρχή. Λέτε αν διαφωνούσε να μην απέτρεπε την αμερικανική τράπεζα; Η JP Morgan με την ανακοίνωση της πέτυχε και τη δημόσια εικόνα της να φτιάχει και την κυβέρνηση (που της υπέβαλε το σχετικό αίτημα) να εξυπηρετήσει, αφού μαζί της κάνει πολλές μπτίνες (το συγκεκριμένο ομόλογο κατέχει πολύ μικρό ποσοστό στο συνολικό τζίρο της JP Morgan με το ελληνικό δημόσιο).

Αναζητήθηκε στη συνέχεια η συμφωνία και των υπόλοιπων κρίκων (κυρίως της ΝΑΜ του Παπαμαρκάκη) και από ό, τι φαίνεται τα παζάρια βρίσκονται σε καλό δρόμο. Γ' αυτό, άλλωστε, ο Αλογοσκούφης φρόντισε να ανακοινώσει νέες περικοπές ύψους 430 εκατ. ευρώ στον κρατικό προϋπολογισμό. Είναι όσα θα κοστίσει στο δημόσιο η επιστροφή της αξιας αγοράς του ομόλογου στο ΤΕΑΔΥ. Επειδή το μαντρόσκουλο της κοινοτικής επιτήρησης που ακούει στο όνομα Αλμούνια καροδοκεί και επειδή η έξοδος από την επιτήρηση αναφένεται με ογκώνια για να χρησιμοποιηθεί ως προεκλογικό από της κυβέρνησης, θα πετσοκοπούν κι άλλοι οι κοινωνικές δαπάνες, για να μην υπάρξει αύξηση του δημοσιονομικού ελλείμματος.

Με την κίνηση αυτή (άντε και με την αποπομπή Τσιτουρίδη) η κυβέρνηση ευλογίστηκε ότι θα «μαζέψει» το σκάνδαλο, για να μπορέσει να πάει σε εκλογές ακόμα και τον Ιούνη. Το μήνυμα που θέλει να στείλει είναι πως αποτελείται μόνο η συγκεκριμένη επένδυση του ΤΕΑΔΥ, η οποία συνοδεύτηκε με προμήθειες πάνω α

κτακτο στρατοδικειο No 5

Εν αναμονή της απόφασης

Την ερχόμενη Πέμπτη, στις 11 το μεσημέρι, το Πενταμελές Εφετείο Αθηνών που δικάζει σε δεύτερο βαθμό την υπόθεση της 17Ν θα ανακοινώσει την απόφασή του. Υστερα από 16 μήνες και 245 συνεδριάσεις, τα πράγματα έχουν γίνει ολοκάθαρα. Πιο καθαρά απ' όσο ήταν στην πρώτη δίκη. Γιατί σ' αυτή τη δεύτερη δίκη, παρά το κλίμα διεκτεραίωσης που κυριάρχησε, υπήρξαν ανατροπές. Ανατροπές κυρίως στο επίπεδο των αυτοπτών μαρτύρων. Μια σειρά απ' αυτούς που πολιτογραφήθηκαν ως «αναγνωριστές» στην πρώτη δίκη, άνθρωποι με προϊούσια μνήμη, που έκαναν τις πιο απίθανες αναγνωρίσεις κατηγορούμενων, όχι μόνο τις πήραν πίσω, αλλά και δήλωσαν ευθέως ότι τις έκαναν μέσα στο κλίμα της εποχής της τρομούστερίας, καθιδηγούμενοι κιόλας από τις ανακριτικές αρχές.

Αυτή είναι μια σημαντική πτυχή της δίκης, που αφορά κατηγορούμενους που υποστηρίζουν την αθωότητά τους, δεν είναι όμως η μόνη. Υπάρχουν πολλές αικόμη πτυχές, που είναι αδύνατο να περιγραφούν σε μια συνοπτική ανάλυση. Θα προσπαθήσουμε να το κάνουμε με όσο γίνεται πιο κωδικοποιημένο τρόπο.

■ Απόφαση πολιτική

Αυτή η δεύτερη δίκη έγινε σε κλίμα διαφορετικό απ' αυτό της πρώτης. Οι προβολείς της δημοσιότητας αποσύρθηκαν εντελώς από τη δίκη, οι κραυγές της τρομούστερίας ελειψαν και το δικαστήριο προσπάθησε να πάρει τη μορφή ενός ποινικού δικαστηρίου και όχι τη μορφή ενός δικαστηρίου πολιτικών αντιπάλων, όπως εμφανίστηκε το πρώτο δικαστήριο. Τότε η επιλογή του Μ. Μαργαρίτη ως προέδρου έγινε γι' αυτό ακριβώς το λόγο. Ήταν ο κατάλληλος άνθρωπος στην κατάλληλη θέση. Ο άνθρωπος που δεν θα διεκτεράσθει απλά τις ποινικές πλευρές μιας πολιτικής υπόθεσης, αλλά θα έδινε και πολιτική μάχη, βοηθούμενος από την πολιτική αγωγή και τα ΜΜΕ που πρωταγωνιστούσαν στην υπόθεση και δημιουργούσαν το κλίμα.

Τώρα αυτή η ανάγκη είχε εκλείψει, μια επαναλήψη μάλλον σε όφελος των κατηγορούμενων θα απέβαινε και ειδικά σε όφελος εκείνου του κατηγορούμενου που υπερασπίζαν την υπόσταση και την ιστορική διαδρομή της Επαναστατικής Οργάνωσης «17 Νοέμβρη». Θα τον έφερνε σε θέση υπεροχής και αυτό δεν το ήθελε με τίποτα το σύστημα. Οπως επίσης δεν ήθελε να πάρουν δημοσιότητα οι κραυγαλές παραβιάσεις του δικονομικού και ουσιαστικού ποινικού δικαίου, ο στραγγαλισμός των δικαιωμάτων των κατηγορούμενων, η καταδίκη αρκετών χωρίς στοιχεία σε βαρύτατες ποινές και η καταδίκη των υπόλοιπων για πράξεις αναπόδεικτες και σε ποινές εντελώς αναντίστοιχες (βαρύτατες) με το ποινικό φορτίο που οι διοι ανέλαβαν παραδεχόμενοι τη συμμετοχή τους στη 17Ν.

Η αποπολιτικοποίηση της υπόθεσης, όμως, η προσπάθεια να περιοριστεί σε μια ποινική υπόθεση (ή έστω σε μια υπόθεση που εξετάζει τις ποι-

νικές πλευρές μιας πολιτικής δράσης) ήταν καταδικασμένη σε αποτυχία. Γιατί πρόκειται για μια εξ ορισμού πολιτική υπόθεση. Σε κανένα στάδιο της διαδικασίας ουδείς από τους παράγοντες της δίκης επιχείρησε να αποδείξει ότι η 17Ν είχε κάπι προσωπικό με κάποιον από αυτούς που εκτέλεσε. Ουδείς μπόρεσε να ανιχνεύσει ίχνη ιδιοτελειας σε όλες τις ενέργειες της Οργάνωσης. Η εισαγγελέας που δοκίμασε να το κάνει σε ορισμένες περιπτώσεις αναγκάστηκε να σωτάσει ντροπιασμένη. Ακόμα και ο εκπρόσωπος των Αμερικανοβρετανών στα έδρανα της πολιτικής αγωγής εγκατέλειψε τη θεωρία των serial killers, που είχε λανσάρει στην πρώτη δίκη. Δεν μπορούσε να την υποστηρίξει με στοιχειώδη αξιοπιστία.

Και μόνο η προσωπικότητα του Κουφοντίνα, ο συγκροτημένος πολιτικός του λόγος (που έλαμψαν σ' αυτή τη δεύτερη δίκη πολύ περισσότερο από την πρώτη, αλλά δυστυχώς δεν είχαν δημοσιοποιηθεί) και η μοχητικότητά του στην υπεράσπιση της δράσης της 17Ν (με επικαιροποιημένο πολιτικό λόγο για κάθε στόχο της Οργάνωσης) καθιστούσαν απαγορευτική την υστερική προπαγάνδα που είχε κυριαρχήσει στην πρώτη δίκη. Από την άποψη αυτή, ο Κουφοντίνας ήταν ο **ιδεολογικός νικητής** σ' αυτή την πολύμηνη αντιπαράθεση, άσχετα αν αυτό δεν βγήκε προς τα ξω θα έπρεπε, εξαγίας της καταθλιπτικής κυριαρχίας του αστικού Τύπου.

Το δικαστήριο, βέβαια, στη θεμελιώδη ένοταση που υποβλήθηκε στην αρχή της δίκης, αυτή για το «πολιτικό αδικήμα», ακολούθησε την πεπτατημένη. Αποφάνθηκε ότι τα αδικήματα δεν ήταν πολιτικά. Εμπλεξεί έτσι στη γνωστή αξεδιάλυτη αντίφαση που συμπυκνώνεται στο ερώτημα: τότε ποια ήταν τα κίνητρα των μελών της 17Ν; Βέβαια, ως προς το χαρακτηρισμό των αδικημάτων ως πολιτικών είχε στη διάθεσή του μια τσαρλατάνη νομική θεωρία, την οποία παγίας υιοθετούν τα ελληνικά δικαστήρια, καταργώντας έτσι εν τοις πράγμασι τη συνταγματική διάταξη που μιλά για πολιτικά αδικήματα.

Ομως, στην απόφασή του αυτό το δικαστήριο πρέπει να αναφερθεί στα κίνητρα της δράσης της 17Ν. Κι εφόσον τα περιγράψει ως πολιτικά (δεν μπορεί να κάνει αλλιώς), είναι υποχρεωμένο να απαντήσει στο ερώτημα: **μπορούν αυτά τα κίνητρα να μη χαρακτηριστούν ως μη ταπεινά;** Με τις επιχειρήσεις που μπορεί να στοιχειοθετηθεί η ταπεινότητά τους; Μόνο με τον τομπούκα της εξουσίας, που δεν αναγνωρίζει ανιδιοτέλεια και μη ταπεινότητα στους πολιτικούς της αντιπάλους

(αυτούς που αμφισβητούν τον πυρήνα της, την ίδια την υπαρξή της). Αν το κάνει αυτό το δικαστήριο, θα πετάξει από πάνω του και το τελευταίο φύλλο συκήσης. Θα αποδείξει ότι δεν είναι ανεξάρτητο ποινικό δικαστήριο, όπως θελεί να εμφανίζεται, αλλά ένα συντεταγμένο πολιτικό δικαστήριο της άρχουσας τάξης. Ενα δικαστήριο που προσπάθησε να αντιμετωπίσει με το ποινικό δίκαιο ένα φαινόμενο της Ιστορίας, χωρίς όμως να τηρήσει ούτε αυτά που το Ποινικό Δίκαιο προβλέπει, δηλαδή την αντικειμενική και απροκαταλήπτη στάση απέναντι σε κάθε κατηγορούμενο.

Ενοούται, βέβαια, πως δεν περιμένουμε από κανένα αισικό δικαστήριο να δικαιώσει τη βίαιη επαναστατική δράση. Ούτε ο Δ. Κουφοντίνας είχε τέτοιες αυταπάτες όταν έκανε τις πολιτικές τοποθετήσεις του στη δίκη υπερασπιζόμενος τη δράση της οργάνωσής του. Ένα δημόσιο βήμα ήταν το δικαστήριο. Δεν έδωσε αγώνα προσωπικής του δικαίωσης ούτε δικαίωσης της 17Ν. Εδώσε τον αγώνα που πρέπει να δίνει κάθε επαναστάτης όταν βρίσκεται σ' αυτή τη θέση. Μίλησε στο λαό και όχι στο δικαστήριο. Και βγήκε νικητής, όπως προέπιμψε. Ουδείς τόλμησε να κοντραριστεί στα ίσια μαζί του. Και ξέρουμε πολύ καλά, από τον πολύμηνο συγχρωτόμο στους διαδρόμους και στο Κέντρο Τύπου του Κορυδαλλού, ότι η συντριπτική πλειοψηφία των δικηγόρων της πολιτικής αγωγής αναγνώριζε στις προσωπικές συζητήσεις αυτή την ιδεολογική υπεροχή του Δ. Κουφοντίνα. Μόνο ένας από μερικές εκατοντάδες. Βέβαια, πρέπει να πούμε ότι η συντριπτική πλειοψηφία δεν έκανε αναγνωρίσεις. Κουβάλησε στο δικαστήριο τη σύγχυση της αλλά και την αξιοπρέπεια του ανθρώπου που δεν δέχεται να γίνει ρουφιάνος.

Τι έμεινε λοιπόν; Οι **προανακριτικές απολογίες**. Αυτές που η συντριπτική πλειοψηφία των κατηγορούμενων τις κατήγγειλαν ως προϊόντα σωματικών και ψυχολογικών βασανιστηρίων (περισσότερο το δεύτερο). Άλλοι τις έγραψαν και αυτοί απλώς τις υπέγραφαν. Αν επρόκειτο για μια κοινή ποινική υπόθεση, τότε αυτές οι προανακριτικές απολογίες θα είχαν ήδη πεταχτεί στα σκουπίδια. Δείτε τι γίνεται με τα άσια μαζεύει ψηφίζει η Ασφαλεία στην υπόθεση της σύγκρουσης των οπαδών στην Παιανία. Οταν πρόκειται για τη δίκη της 17Ν, όμως, επιτρέπονται και οι ποινικοί χρόνοι, επιτρέπονται και οι αναμνηστικές παραβιάσεις. Το ισχύον Δίκαιο πετείται στα σκουπίδια και στον άδειο χώρο στήνεται ένα νομικό όργιο. Οι προανακριτικές απολογίες είναι το Ευαγγέλιο αυτής της δίκης. Σ' αυτό ορκίστηκε η κύρια ανάκριση, σ' αυτό ορκίστηκε η πρωτοβάθμια απόφαση, σ' αυτό θα ορκιστεί -όπως όλα δείχνουν- και η απόφαση που θα εκφωνηθεί την Πέμπτη. Αν δεν είχαν σκοπό να τις χρησιμοποιήσουν, τότε δεν θα αποφάσιζαν ότι αυτές οι απολογίες είναι έγκυρες, γράφοντας στα πολιά τους τα παπούτσια όσα βασιμός κατήγγειλαν οι κατηγορούμενοι.

Ομως, ακόμα και αν θεωρήσει κανές ότι αυτές ήταν απολογίες που δόθηκαν αβίαστα από ανθρώπους που είχαν διάθεση να συνεργαστούν με την Αντιτρομοκρατική για να πέσουν στα μαλακά, όπως στην ουσία θεώρησε το δικαστήριο με την προπαρασκευαστική απόφαση του, οι απολογίες αυτές πάσχουν επί της ουσίας. Ερχονται σε αντίθεση όχι μόνο με τα πραγματικά περιστατικά, όπως αυτά περιγράφηκαν από τους αυτόπτες μάρτυρες όταν είχαν γίνει οι διάφορες ενέργειες, αλλά και μεταξύ τους. Ο τρόπος με τον οποίο χειρίστηκε αυτές τις κραυγαλές αντιφάσεις των προανακριτικών το πρωτοβάθμια δικαστήριο θα ήταν για τρανταχτά γέλια, αν δεν είχαμε να κάνουμε με ισόβι

■ Νέα εξέγερση στις φυλακές

Η κραυγή των κολασμένων

χρόνια κάθειρδης. Πήρε από κάθε προανακριτική αυτό που βόλευε για την καταδίκη. Αν κάποιες προανακριτικές διαιφεύδονταν από ατράνταχτα άλλοθι που έφεραν κατηγορούμενοι, δεν έπαιρνε τα αντίστοιχα σημεία (έπαιρνε όμως όλα τα υπόλοιπα). Αν κάποιες προανακριτικές έρχονταν σε σύγκρουση μεταξύ τους, έπαιρνε τη μια από τις δύο εκδόξες, εκείνη που βόλευε το έτοιμο σενάριο της Αντιτρομοκρατικής.

Τι έπρεπε να κάνει ένα δικαστήριο που σέβεται τους κανόνες του ισχύοντος δικοίου το γνωρίζει ακόμα και ένας πρωτοετής της Νομικής. Θα έπρεπε λόγω αμφιβολιών να πετάξει τις προανακριτικές. Γιατί δε μπορεί μια προανακριτική να είναι αλλού αληθινή και αλλού ψεύτικη. Ετοι, όμως, θα κατέρρεε το σκηνικό που είχε στηθεί. Ακόμα και το πιο αυστηρό δικαστήριο, ελάχιστες καταδίκες θα μπορούσε να επιβάλει σ' αυτή την υπόθεση, αν σεβόταν τους νομικούς κανόνες. Ομως, εδώ έχουμε μια πολιτική και όχι μια ποινική υπόθεση. Οι κανόνες του δικαίου υποχωρούν και εξαφανίζονται μπροστά στη σκοτιμότητα.

Μπορεί να ελπίζει κανείς ότι αυτές οι κραυγαλέες παραβιάσεις του νόμου θα θεραπευτούν από την απόφαση της Πέμπτης; Άλλος στη θέση μας ενδεχομένως να έγραψε «ας περιμένουμε να δούμε». Σε μας δεν ταιριάζει η υποκριτική ουδετερότητα. Είμαστε βέβαιοι ότι επί της ουσίας τίποτα δεν πρόκειται να θεραπευτεί. Κρίνοντας και από την εισαγγελική πρόταση, η «έξωθεν καλή μαρτυρία» θα επιζητηθεί μέσω κάποιων επιμέρους αλλαγών στην πρωτόδικη απόφαση. Τα βασικά στοιχεία της απόφασης θα παραμείνουν άθικτα.

Δεν θα θέλαμε να απαριθμήσουμε εδώ ορισμένα κρίσιμα σημεία που αναμένεται με ογκώνια η απόφαση του δικαστηρίου. Γιατί όλα είναι κρίσιμα, είτε αφορούν μικρές είτε μεγάλες ποινές. Κρίσιμη είναι και η απόφαση πάνω στο προκλητικό εφεύρημα της θητικής αυτούργας (21 ισόβια στον Γιωτόπουλο), κρίσιμη είναι η απόφαση για την εξίσου προκλητική εμπλοκή του Κωστάρη στην εκτέλεση Μπακογιάννη, άλλα κρίσιμες είναι και οι αποφάσεις που αφορούν την καταδίκη του Καρατσώλη για μια ληστεία (την οποία φέρεται να έχει ομολογήσει προανακριτικά, ενώ την ώρα της ληστείας αποδειχθεί ήταν σε επιγελματικό ραντεβού) ή μια σειρά καταδίκες του Βασιλη Ξηρού. Η απόφαση έχει τη δική της δεχωριστή σημασία για κάθε κατηγορούμενο και θεωρούμε πως θα ήταν λάθος να επιχειρήσουμε να ιεραρχήσουμε τα κρίσιμα ζητήματα. Άλλωστε, η απόφαση θα κριθεί συνολικά και όχι στα επιμέρους στοιχεία της. Γιατί το κόλπο κάποιων επιμέρους θετικών αποφάσεων, ώστε να επισκιαστεί η ουσία της πληθώρας των άδικων αποφάσεων (έγινε και στην πρώτη δίκη αυτό) είναι παλιό και αναμένεται να εφαρμοστεί και τώρα.

Ητάξις βασιλεύει και πάλι στις ελληνικές φυλακές. ΜΑΤ και δεσμοφυλάκες, με δακρυγόνα, χειροβομβίδες κρότου-λάμψης και άγριους ξυλοδαρμούς (μόνο στον Κορυδαλλό τραυματίστηκαν 200 κρατούμενοι και μεταφέρθηκαν στο νοσοκομείο κρατουμένων για να τους επιδεθούν τα τραύματα) κατάφεραν να καταστείλουν την εξέγερση των καλασμένων την Τρίτη και την Τετάρτη. Εμενών μόνο οι εξέγερμενοι στο κολαστήριο του Μαλανδρίνου, που έχουν τα μπουρωθεί στην ταράτσα και επιμένουν. Οι πολιορκητές τους, σαν άλλοι Κιουταχήδες, περιμένουν να εξαντληθούν από την πείνα και τη δύπα, για να ολοκληρωθεί το έργο της δύριας καταστολής.

«Δεν διαπραγματεύμαστε την κατάργηση του σωφρονιστικού συστήματος, των δικαστικών αποφάσεων και της δικαιοσύνης», ήταν το στυγνό μήνυμα του υπουργού Δικαιοσύνης Αν. Παπαληγούρα. Γ' αυτόν και την κυβέρνησή του τα προβλήματα των φυλακών

θα λυθούν με την ολοκλήρωση της κατασκευής τριών νέων φυλακών. Προφανώς, ως προβλήματα οιξιολογούν μόνο το αβάσταχτο στριμωξίδι στα κελιά. Η απομόνωση, οι εξευτελίσμοι, οι ξυλοδαρμοί, τα ναρκωτικά, το ανύπαρκτο επισκεπτήριο δεν αποτελούν προβλήματα.

Δεν είναι η πρώτη φορά που εξεγείρονται οι δεσμώτες των κολαστηρίων. Οι οικείες αλλάξει στη λεγόμενη σωφρονιστική κήρυξη έχουν είχει αλλάξει ύστερη φορά στην επιμένουση των φυλακών.

ρα από δικές τους εξεγέρσεις. Ποιος δεν θυμάται τον μιακάρητη Αθ. Κανελλόπουλο να πηγαίνει ο ίδιος και να διαπραγματεύεται με τους εξεγερμένους του Κορυδαλλού και να ικανοποιεί κάποια από τα αιτήματά τους; Το ίδιο και ο Γ. Κουβελάκης. Ο Παπαληγούρας, όμως, δε μπαίνει σε διαπραγμάτευση. Απαντά με κορύφωση της βίας.

Πόσο παραλογια, όμως, είναι τα αιτήματα των φυλακισμένων, όπως αυτά παρουσιάστηκαν από τους εξεγερμένους του Μαλανδρίνου; Κανένα ΜΜΕ δε μπήκε στον κόπτο να τα παραθέσει στο σύνολό τους. Πρόβαλαν μόνο τα αιτήματα που έχουν να κάνουν με τη μείωση των εκτιμένων ποινών. Αιτήματα λογικά και δίκαια, που βέβαια ούτε το σωφρονιστικό σύστημα, ούτε το ισχύον δίκαιο κατοιγρούν. Δεν καταργείται το ποινικό δίκαιο αν τα 3/5 για την έκτιση της ποινής γίνουν 3/7. Δεν καταργείται το σύστημα αν τα ισόβια κατέβουν από τα 16 στα 12 χρόνια. Κάποτε δεν υπήρχαν ούτε τα 3/5 ούτε τα 16 στα ισόβια. Θεσπίστηκαν, στο όνομα μιας «προοδευτικής σωφρονιστικής πολιτικής». Ποιο δίκαιο λέει ότι πρέπει να παραμείνουν εσαεί αναλοίωτα;

Πέραν αυτών, όμως, υπάρχουν αιτήματα που αναφέρονται στο σεβασμό του αστικού σωφρονιστικού κώδικα, που το ίδιο το σύστημα παραβιάζει: να δίνονται οι άδειες με βάση τις τυπικές προϋποθέσεις, υποχρεωτικό δικαίωμα στην εργασία για όλους τους κρατούμενους εσαεί αναλοίωτα. Πέραν αυτών, όμως, υπάρχουν αιτήματα που αναφέρονται στο σεβασμό του αστικού σωφρονιστικού κώδικα, που το ίδιο το σύστημα παραβιάζει: να δίνονται οι άδειες με βάση τις τυπικές προϋποθέσεις, υποχρεωτικό δικαίωμα στην εργασία για όλους τους κρατούμενους εσαεί αναλοίωτα.

Το μόνο βέβαιο είναι ότι θα ακολουθήσουν και άλλες εξεγέρσεις στα κολαστήρια. Δικό μας χρέος είναι να καταγγείλουμε τη βαρβαρότητα και να σταθούμε στο πλευρό των κολασμένων. Για την ιστορία, αποχή από το συστήμα έκαναν οι Δημήτρης Κουφοντίνας, Σάββας, Χριστόδουλος και Βασιλης Ξηρός, Ηρακλής Κωστάρης, Κώστας Καρατσώλης, Θωμάς Σερίφης, Σωτήρης Κονδύλης. Επαιρναν κανονικά συστήματα οι Αλέξανδρος Γιωτόπουλος, Βασιλης Τζωρτζάτος, Πάτροκλος Τσελέντης και Κώστας Αγαπίου.

Λάσπη πραγματική και λάσπη συμβολική

Περίπου τριάντα είναι οι συνήγοροι επιτεράσπισης στη δίκη της 17Ν. Απ' αυτούς μόνο δύο βγήκαν να καταδικάσουν το μπουγέλωμα του Ι. Μυλωνά με λύματα. Η «Ελευθεροτυπία», η μόνη εφημερίδα που για ευνόηση λόγους έδωσε έκταση στο θέμα, τους αναζήτησε δλους, πίλην όμως δεν κατάφερε να τους μετατρέψει σε χορό που πλαισιώνει τον πρωταγωνιστή Μυλωνά. Άλλοι τόσοι είναι οι συνήγοροι πολιτικής αγωγής, που επίσης αναζήτησαν από την εφημερίδα. Μόλις δύο δέχτηκαν να πάρουν θέση καταδικάζοντας το συμβόλ. Νομίζουμε ότι αυτή η απομόνωση από τους συναδέλφους του (ιδιαίτερα αυτούς της υπεράσπισης) είναι η μεγαλύτερη τιμωρία για τον Μυλωνά. Χειρότερη και από το μπουγέλωμα με τα λύματα. Αρνήθηκαν να τον υπερασπιστούν, αικόνα κι εκείνοι που ενδεχομένως αποδοκιμάζουν τέτοιες ακτιβιστικές ενέργειες.

Βρήκε, όμως, ο Μυλωνάς υπερασπιστές εκεί που δεν περίμενε. Στην «Εναλλακτική Παρέμβαση Δικηγόρων» και στον... Κώστα Παπαδάκη. Οι δηλώσεις τους, απαράδεκτες από κάθε άποψη, δεν μπορούν να μείνουν ασχολίαστες, γιατί πρέπει να μένουν στην επιμέρους στοιχεία της δίκης.

Με δήλωσή της η Ε.Π.Δ. «καταδικάζει απεριφράστα τη βάναυση επίθεση που δέχτηκε προχθές το βράδυ ο δικηγόρος Ιππ. Μυλωνά στο γραφείο του από τέσσερις αγνώστους. Ιδιαίτερα ανησυχητικό είναι ότι αφορμή για την επίθεση φαίνεται πως αποτελείσεις η προβολή των θέσεων των εντολέων του στη δίκη για την υπόθεση της 17 Νοέμβρη». Υπογραμίζουμε ότι προπηλακισμοί συνηγόρων, επειδή προβάλλουν με τις αγορεύσεις τους θέσεις των εντολέων τους, εκτός από ότι αποτελούν πρωτόγονη συ-

μπεριφορά, παραπέμπουν ευθέως σε πρακτικές που μόνο στο μετεμφυλιακό ελληνικό κράτος υπήρχαν.

Να ξεκινήσουμε από το τελευταίο, που ξεπερνά κάθε έννοια κριτικής, αικόνα και πολεμικής. Ενα συμβολικό μπουγέλωμα με λύματα, δηλαδή μια πράξη απαξιώσης ενός προσώπου, ταυτίζεται με τις πρακτικές των μοναρχοφασιστών τραμπούκων στη μετεμφυλιακή Ελλάδα. Αλήθεια, δεν έχουν διαναδεί τέτοιες συμβολικές ενέργειες από τα ανά τον κόσμο κινήματα; Δεν έχουν δει μπουγέλωματα με γιαούρτια, τούρτες, ντομάτες, αυγά, μπογιές; Διανοήθηκε ποτέ κανείς να κάνει την ανόσια σύγκριση που κάνει η Ε.Π.Δ.; Θα έπρεπε να αισθάνονται ντροπή που το έγραψαν.

Και τι να πεις για εκείνο το «αφορμή για την επίθεση φαίνεται πω

ΣΥΜΗ - ΩΣΕΙΣ

Στον καιρό που μειώνεται ο ρους των ποταμών και εκπίπουν σε υποπόταμους, στον καιρό που κάποιοι κρατάνε πισινές για να φτιάχνουν πισίνες αντί να ντραπούν σε φυγή, αποφασίσαμε ν' αλλάξουμε λίγο τη δομή και τα δομημένα ωμόλογα της στήλης κι από άλατος να την μετατρέψουμε τελικά σε ανδοστήλη, σύμφωνα με τις προ-φυτείες. Μαζεύοντας όλα τα άνδη της επικαιρότητας, διανδισμένα κι ανάκατα με πολλά πράγματα μαζί, συμπυκνωμένα για οικονομία χώρου και κυρίως χρόνου. Για να τελειώνουμε πιο γρήγορα κι ας μην μας αφήνουν να ολοκληρώσουμε οι ένστολοι και μη αναστολείς, επιδόξιοι υποστολείς των σημαιών και καταστολείς των ιδεών μας. Αρκετός χρόνος ξοδεύτηκε για την κατανόηση, ας κλείσουμε τα βιβλία να κάνουμε ασκήσεις κι όχι ass kisses στις κατουρημένες ποδιές. Άλλο ειμί φως και άλλο ημίφως...

Η Ελλάδα είναι μπανανία, αναδεματισμένη ανία (ban ανία) και δεν πρόκειται ποτέ να γίνει Pwcia, Κωλομβία, Eye tea, Βοή μία ή ήπτα λειά. Ούτε λίθου ανία, να βαριέται τη ζωή της πάνω σε άγονες πέτρες του θορρά. Η Ελλάδα είναι μια ίδια του Φώσκολου, άλλοτε του φωτός κι άλλοτε του κώλου, είναι του Σπανουδάκη, άλλοτε Σπανού κι άλλοτε Δάκη. Κι είναι καιρός να δικαιωθεί και το δεύτερο συνθετικό του Κολοκοτρώνη. Ως τώρα δίναμε κώλο, καιρός να πάρουμε κοτρόνες. Από μια ούλοι, σαν τον Μιαούλη, σημαδεύοντας καρα-βια και κάστρα των δυν-αστών. Τους τυράννους των Τιράνων, τα όρνια της Καλιφόρνια, τα μοσχάρια της Μόσχας, όλους αυτούς που γέμισαν άζωτο τη ζωή, περιθάλλοντάς μας.

Οπως και πριν, η στήλη παραμένει ενάντια στη λάσπη απ' όπου κι αν προέρχεται και όπου κι αν πέφτει, σε κοστούμια ή ρόμπες. Ενάντια

Δε χρειάζεται πανικός

χειμαδιά, στα ρημαδιά. Ο μεταφέρομενος με τα λαοφορεία λαός ήδη διαμαρτύρεται: Γιατί γιοτ ο Γιωτόπουλος; Γιατί Ατος ο Τζωρτζάτος; Γιατί ελεύθερος ο ίος των ΤΕΛ, για να προσβάλλει κι άλλους; Ήχω ο Che από τον Τσελέντη, κι ο τίτλος sir από κάθε σεριφή. Αποκατάσταση τώρα. Χρόνια και γκουτζαμάνια η ίδια ιστορία, στις εννιά του Μαργαρίτη άλλον έβαλες στο σπίτι. Και για όσα ξέχασα, δύο τα κρατούμενα: Αμεση απελευθέρωση όλων των κρατουμένων από τα κελιά κι από τις αριθμητικές πράξεις.

Τα άλογα κράτη (Ιπποκράτη) έχουν μπροστάρηδες αλογοσκούφηδες, ιππουργούς και ιπποδιοικητές. Κι έτσι μπορεί ο καθείς καθιστός αστός να αστειεύεται, λέγοντας Ρ λούμπες. Οπως ο διδάκτωρ του μαρξισμού σιωρ Γιακουμάτος που δήλωσε ότι ανήκει στην μαρξιστική δεξιά, την ώρα που κατηγορεί την αριστερά για φασιστικές μεθόδους. Μπα, τι μας λέτε, καινούργια ομόλογα; Σκηώστε τα, τα δουμημένα.

Την ίδια ώρα η πατρίς αποδομείται. Αμούστακα παιδιά φυλάγουν τα υψηλον πιπί [υψηλά πολιτικά πρόσωπα], με αποτέλεσμα μια νέα Βάρκιζα: παραδίνουν πίσω τα όπλα. Ωπλα! Ο δε Βούγιας, απενίζοντας το μέλλον [του] παρουσιάζει βιβλία με αντιπροσωπευτικούς τίτλους, όπως το πρόσφατο "περιπατώντας ανάμεσα" που μας αφήνει να υποδέσουμε ότι δέλουμε περί του απόντος από την ατελή φράση αντικειμένου. Και ο Dr Καμένος ζει τον έρωτα που γεννήθηκε στην αίθουσα του Κορυδαλλού. Η Ικαρία έχει και εδώ εξέχοντα ρόλο. Ουδέν κακόν αμπιγιέζ καλού. Λοιπόν, τα ελικόπτερα και τα φάντομ φυτεύονται επειδή τα χειρίζονται ίκαροι. Κι ας έφτιαξε ο Δαιδαλος όλη τη δαιδαλώδη δουλειά [λαβύρινθο, φτερά προς την ελευθερία κλπ]. Για χάρη του έγιναν όλα, αυτός έκανε τη λάντζα. Κι ήρδε το κωλόπαιδο και πήρε τη δόξα, έδωσε και τ' όνομά του στην Ικαρία, ο Ισακούπτης.

Και ποιος φταίει κυρά Μιμίκου που έπεσε ο υδροφόρος ορίζοντας; Ποιος ευδύνεται κυρ Ζερεφό για τις κλιματικές αλλαγές; Πρέπει να τα χώσει κα' νας χορηγός του καπιταλισμού για να μνημονεύσετε το ονομαστάκι του;

Τέλος πάτων. Εν όψει πρωτομαγιάς, να δυμίσουμε ότι τα ονόματα των 200 εκτελεσθέντων της Ακροναυπλίας στην Καισαριανή, έδωσε στην γερμανική Guest Άπω ο μοιραρχος Κουφίτσας. Αυτός που έδωσε και το όνομά του σε οδό πάνω από την αγίου Δημητρίου, στην αιώνια πατρίδα μας. Οι αιώνες.

kokkinoskoufitsa@eksegersi.gr

DEJA VU

ακτινοπροστασίας, ομοφώνως απορρίψαμε τις 18 αιτήσεις και εγκρίναμε 2 που αφορούσαν νοσοκομεία, τα οποία εξυπηρετούν ειδικούς επιστημονικούς και νοσηλευτικούς σκοπούς. Η απόφασή μας αυτή βασίζεται στην εφαρμογή της Υπουργικής Απόφασης καθώς λαμβάνουμε υπόψη μας τα ευρύτερα κοινωνικά και οικονομικά κριτήρια και την προστασία του δημοσίου συμφέροντος.

Πέραν όμως των δικών μας αρμοδιοτήτων προκύπτουν και άλλα θέματα που αφορούν τα κριτήρια παραπομπής για τη μελέτη οστικής πυκνότητας και την ενδεχόμενη ύπαρξη κινήτρων πέραν των επιστημονικών που δημιουργούν την προκλητική ζήτηση της».

Για την προστασία του δημοσίου συμφέροντος χρειάζονται, λοιπόν, πέραν των κριτηρίων ακτινοπροστασίας, και κριτήρια

κοινωνικά και οικονομικά. Ιδιάτερα για τα οστεοπυκνόμετρα τα μέτρα πρέπει κυρίως να είναι κοινωνικά και οικονομικά. Διότι η μέτρηση οστικής πυκνότητας με ακτίνες X δεν πρέπει να αποτελέσει μέρισμα συντήρησης

να αποτελεί μέθοδο ρουτίνας (screening test), αφού αφορά μικρό τμήμα του πληθυσμού. Επιπλέον, δεν υφίσταται καμιά λίστα αναμονής ασθενών για τη διενέργεια της εξέτασης ούτε στον ιδιωτικό αλλά ούτε και στο δημόσιο τομέα. Ποιος ο λόγος, λοιπόν, να χορηγηθούν επιπλέον άδειες; Δε θα γίνονται άσκοπες εξετάσεις για την απόσβεση της επένδυσης; Δε θα επιβαρυνθούν τα Ταμεία με επιπλέον έξοδα, αφού η τιμή μιας απλής εξέτασης καθορίζεται στα 50 ευρώ περίπου;

Εδώ, όμως, δεν έχουμε μόνο την Ελλειψή κάθε επιστημονικού κριτηρίου για την έγκριση των αποφάσεων. Η προηγούμενη απόφαση (21540 του 2005), για παράδειγμα, μπορεί εύκολα να χαρακτηριστεί ως υπόδειγμα για ρουσφετολογικές χορηγήσεις αδειών. Εδώ έχουμε να κάνουμε και με τον τρόπο που οι υπουργοί και οι γραφειοκράτες του ανώτερου διοικητικού μηχανισμού εφαρμόζουν αυτές τις αποφάσεις. Ούτε καν αυτά τα αντιεπιστημονικά κριτήρια δεν εφαρμόζουν. Μελετήσαμε τον τρόπο που χορηγήθουν οι σε

τροπο που χορηγήθηκαν αδει-
ες σε ιδιώτες για τα οστεοπο-
κνόμετρα και τους αξονικούς το-
μογράφους, παίρνοντας στοι-
χείο απ' όλη την Ελλάδα, σύμ-
φωνα με τις υπ' αριθμ. 54067/02
και 21540/05 υπουργικές απο-
φάσεις. Σύμφωνα με την έρευ-
νά μας, χορηγήθηκαν μέχρι τη
συνεδρία της 12-2-07 106 αδει-
ες σκοπιμότητας οστεοποκνό-
μετρων, εκ των οποίων εκτι-
μούμε ότι οι 50 δεν πληρούν τις
προϋποθέσεις του πληθυσμια-
κού κριτηρίου. Ενδεικτικά ανα-
φέρουμε: Χορηγήθηκε άδεια
στον Αγιο Στέφανο με 9.451 κα-
τοίκους στην ΕΥΡΩΠΑΣΙΣ ΕΠΕ,
ενώ το κριτήριο είναι μια άδεια
ανά 50.000 κατοίκους. Χορηγή-
θηκε άδεια επίσης στην Ανοιξη
Αττικής με 5.397 κατοίκους στο
«Διαγωνωτικό Βορείων Προσ-
τίων». Χορηγήθηκε άδεια στην

επιτροπής καθηγητή Βλάχο, τι να πούμε; Πολύ ελαστικός στη χορήγηση των αδειών, πολύ σκληρός και άτεγκτος απέναντι στους φοιτητές. Δύο μέτρα και δύο σταθμά, που δεν υποδηλώνουν μια διχασμένη προσωπικότητα, αλλά τις δύο όψεις του ίδιου νομίσματος.

Οι κατ' εξαίρεση χορηγήσεις αδειών γινόντουσαν βέβαια και προηγούμενα, όταν στην εξουσία βρισκόταν το ΠΑΣΟΚ. Με την απόφαση 54067 του 2002 καθορίστηκαν αυστηρότατα κριτήρια για τη χορήγηση αδειας σκοπιμότητας. Με το κριτήριο της απόστασης των 50 χιλιομέτρων (όμοιο από όμοιο μηχάνημα) η χορήγηση αδειας έγινε σχεδόν απαγορευτική. Άλλα, μετά από ένα μικρό χρονικό διάστημα απ' την έγκριση της απόφασης, άρχισαν οι εξαρέσεις. Οι μαστογράφοι και οι ορθοπαντογράφοι εξαρέθηκαν από τα κριτήρια. Απ' τη μια υπάρχει μια λογική στον ισχυρισμό ότι μετά τα 40 ο γυναικείος πληθυσμός πρέπει να υποβάλλεται συχνά σε μαστογραφία. Απ' την άλλη, όμως, ο χρόνος αναμονής για ραντεβού είναι μικρός. Γιατί χρειαζόταν λοιπόν να προστεθούν και άλλοι μαστογράφοι; Μόνο στα δημόσια νοσοκομεία ο χρόνος αναμονής για ραντεβού φτάνει και τους 6 μήνες. Εκεί όμως λείπει το προσωπικό, λείπουν και τα υπηρεσία.

Απ' τον κατάλογο της χορήγησης αδειών φαίνεται ότι πολλοί γιατροί ακτινολόγοι λαμβάνουν άδεια στο όνομά τους. Ο κατάλογος αυτός όμως είναι απατηλός διότι πίσω από πολλούς απ' αυτούς κρύβονται οι εταιρίες και τα μεγάλα συμφέροντα. Τώρα μάλιστα που χορηγήθηκαν τόσες πολλές άδειες αμφιβάλλουμε αν οι γιατροί θα μπορέσουν ν' αντέξουν τον ανταγωνισμό. Οι περισσότεροι νομοτελειακά θα υποχρεωθούν να υποτοαχτούν στα μεγάλα διαγνωστικά κέντρα. Ήδη, γίνονται πολλές εξαγορές. Ενα διαγνωστικό κέντρο που διαθέτει παραρτήματα σε πολλά μέρη μπορεί διαφορετικά να ελχετεί και να ισορροπήσει τυχόν χαστούρα σ' ένα μέρος με τα κέρδη που θα έχει από αλλού ή από άλλους τομείς. Εξάλλου, τα μεγάλα συμφέροντα δεν πταλεύουν τώρα για τα οστεοπυκνόμετρα και τους απλούς αξενικούς τομογράφους, αλλά για την απόκτηση των πιο σύγχρονων μηχανιμάτων που γρονθογύνονται

λανθανόμενος λόγος λερήστρας για από την επιτροπή χορήγησης αδειών. Ο κοβγάς γίνεται τώρα για τους αξονικούς των 64 και 128 τομών, για τα PET/CT, για το cyber-knife. Το τελευταίο (καταπολέμηση του καρκίνου με ακτινοβολία χωρίς χειρουργείο) απέκτησε τελευταία η «ΙΑΤΡΟΠΟΛΗ» και στα εγκαίνια παρέστησαν ο Αθραμόπουλος, ο Γιαννόπουλος και ο Χριστόδουλος. Οι μονομάχοι έχουν λάβει θέση μάρχης και προσπαθούν ν' αρπάξειν ο ένας την μπουκιά απ' το στόμα του άλλου. Τώρα, με την ελάττωση του κριτήριου για PET/CT απ' τους ένα εκατομμύριο κατοίκους στους 750.000 να δούμε τι στρωμάτα έχουν να γίνουν και πώς θα συμπειριφερθεί η ηγεσία του υπουργείου Υγείας και η επιτροπή χορήγησης αδειών.

■ Νομοσχέδιο για την έρευνα

Κλείνει το μάτι στις επιχειρήσεις και το κεφάλαιο

Tο αυταρχικό Πανεπιστήμιο του νόμου πλαισίου, το Πανεπιστήμιο το προσηλωμένο στις αρχές «της βιώσιμης ανάπτυξης», των τετραετών αναπτυξιακών προγραμμάτων, της χρηματοδότησης υπό όρους, της χρηματοδότησης από «άλλες πηγές» ως κριτήριο σύναψης των τετραετών συμφωνιών με το κράτος, της αξιολόγησης και του manager, έρχεται τώρα να αποτελείσει το νομοσχέδιο για την έρευνα.

Για να αποφύγει τις αντιδράσεις, η υπουργός Παιδείας, εμφανίζομενη στη σύνοδο των πρυτάνεων στην Καστοριά, προσπάθησε να υποβαθμίσει το ζήτημα, πάρουσιάζοντάς το ως προτάσεις νόμου της διυπουργικής επιτροπής για την έρευνα, που έχουν τεθεί «υπό δημόσια διαβούλευση».

Το κόλπο είναι γνωστό. Είναι η μεθόδευση που ακολουθήκε και με το προσχέδιο νόμου για το νόμο πλαισίου, που επί της ουσίας δε διέφερε με το τελικό νομοσχέδιο που ψηφίσθηκε.

Ανεξάρτητα, λοιπόν, από τα επικοινωνιακά τρυκ που ακολουθεί η κυβέρνηση και το υπουργείο Παιδείας, για να κερδίσει χρόνο, έμαστε σίγουροι ότι το τελικό νομοσχέδιο για την έρευνα δε θα διαφέρει από αυτό που λανσάριστηκε ως πρόταση νόμου της διυπουργικής επιτροπής και οι κατευθύνσεις του θα παραμείνουν αναλογικές.

Στο νέο νομοσχέδιο
— Δε γίνεται καμία νύξη για

αύξηση της κρατικής χρηματοδότησης για την έρευνα. Παρά τα μεγάλα λόγια για «αναβάθμιση» των ελληνικών Πανεπιστημίων στο επίπεδο των μεγάλων ευρωπαϊκών, και στον τομέα της έρευνας, βασικό συστοικό της υπόστασης των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων, η κυβέρνηση, επί του πρακτέου, ακολουθεί την πεπατημένη του ελληνικού καπιταλισμού, του οποίου ο κομπραδόρικος χαρακτήρας δεν επέτρεπε ανέκαθεν τη «σπατάλη» χρημάτων για τη βασική έρευνα.

Το ποσοστό των κρατικών κονδυλίων για την έρευνα παραμένει καθηλωμένο στο 0,55% του ΑΕΠ, όταν ο μέσος όρος στις χώρες της ΕΕ είναι 2,7%.

— Υποβαθμίζεται ο ρόλος των Πανεπιστημίων στην έρευνα, παρόλο που αυτά σηκώνουν το βάρος της βασικής έρευνας. Δίνεται το δικαίωμα σε δημόσιες υπηρεσίες, ΝΠΙΔ, ενώσεις προσώπων, ερευνητικούς και τεχνολογικούς φορείς, καθώς και σε νομικά πρόσωπα της αλλοδαπής να πραγματοποιούν έρευνα, ενώ ο υπουργός Ανάπτυξης «κατά παρέκκλιση κάθε γενικής ή ειδικής σχετικής διάταξης» μπορεί «να αναθέτει απευθείας με σύμβαση έργου, μελέτες, έρευνες και αξιολογήσεις σε ειδικούς έλληνες ή αλλοδαπούς επιστήμονες, εμπειρογνώμονες ή σε ειδικά γραφεία ή εταιρείες και γενικά σε νομικά πρόσωπα της ημεδαπής ή της αλλοδαπής».

— Καθιερώνεται ασφυκτικός ελεγχος και πάει περίπατο κά-

θε φιλολογία περί αυτοδιοίκησης των Πανεπιστημίων. Για το λόγο αυτό συνιστάται η Διυπογραφική Επιτροπή για την Έρευνα και Τεχνολογία (ΔΕΕΤ), στην οποία μετέχει ο ίδιος ο πρωθυπουργός, η οποία έχει και το γενικό πρόσταγμα στην χάραξη της πολιτικής για την έρευνα και στην κατανομή των σχετικών κονδυλίων.

Οι -υποτίθεται- ελεύθεροι επιστήμονες των ΑΕΙ, που ο διπτός τους ρόλος, εκτός από το διδακτικό έργο, περιλαμβάνει την ελεύθερη, ενδελεχή έρευνα για την προσγωγή της επιστήμης τους και της γνώσης, τίθενται κάτω από ασφυκτικό έλεγχο της ΔΕΕΤ και λογοδοτούν στη Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας (ΠΓΕΤ) που ανήκει στο υπουργείο Ανάπτυξης!

— Προβλέπεται η συγκρότηση του Εθνικού Συμβουλίου Έρευνας και Τεχνολογίας (ΕΣΕΤ), που είναι συμβούλευτικό, γνωμοδοτικό όργανο και υπάγεται στον πρωθυπουργό, και το οποίο εισηγείται στη ΔΕΕΤ τα θέματα που αφορούν στην πολιτική έρευνας, τεχνολογίας και καινοτομίας, στην κατανομή των κονδυλίων και αξιολογεί την πορεία εφαρμογής αυτής της πολιτικής. Στο ΕΣΕΤ συμμετέχει το ίδιο το μεγάλο κεφάλαιο με τους αντιπροσώπους του. 5 μέλη του ΕΣΕΤ είναι ανώτατα στελέχη επιχειρήσης ή βιομηχανίας.

Η παρουσία των ίδιων των καπιταλιστών στα υψηλότατα κλιμάκια χάραξης και αξιολόγησης της πολιτικής στην έρευνα, σηματοδοτεί και την ενί-

συση συρίας της εφαρμοσμένης έρευνας και της έρευνας στον τομέα των λεγόμενων «τεχνολογικών καινοτομιών», δηλαδή την ενίσχυση της έρευνας που έχει άμεσα πρακτικά αποτελέσματα στην κατεύθυνση της μέγιστης κερδοφορίας του κεφαλαίου.

Η έμφαση σε όρους, όπως «τεχνολογική καινοτομία», «τεχνολογική ανάπτυξη», «ανάπτυξη πρωτότυπων πειραματικών συστημάτων» κ.λπ. κλείνει το μάτι στους καπιταλιστές, τους δηλώνει ανοιχτά ότι η διεξαγωγή της έρευνας αφορά πρωτίστως την ικανοποίηση των απαιτήσεων και συμφερόντων τους και ρίχνει στον Καιάδα την έρευνα σε επιστήμες και τομείς που θεωρούνται «αντιπαραγωγικοί» στην εποχή μας (ανθρωπιστικές, κοινωνικές επιστήμες, ερευνα στης οποίας τα αποτελέσματα φαίνονται μετά από μακροχρόνια εφαρμογή ή που ευνοούν γενικότερα την προώθηση της επιστήμης και τον άνθρωπο).

Η προβλέψη αυτή του νομοσχέδιου συνδέεται άμεσα και με την αξιολόγηση, που αποτελεί και βασική προϋπόθεση για τη χρηματοδότηση της έρευνας και είναι διαφορής.

Δε χρειάζεται μεγάλη φιλοσοφία για να αντιληφθεί κανείς τα κριτήρια τούτης της αξιολόγησης, που θα κατευθύνει τους πόρους της χρηματοδότησης σε επιλεγμένα ιδρύματα, που θα ανταποκρίνονται στους όρους των επιχειρήσεων.

Γιούλα Γκεσούλη

Δεν μπορώ να χαμπαρίσω πως γίνεται και ορισμένοι τύποι, Δειδικά παπάδες και πολιτικάντηδες, λένε δημοσίως τόσο μεγάλες παπαρίες και ο κόσμος δεν τους παίρνει με τις ντομάτες. Το ότι είναι πανάκριβες δεν το θεωρώ επαρκή δικαιολογία.

Αιντε και να προσπεράσεις το δημοσίευμα της «Απογευματίνης», σύμφωνα με το οποίο «τα παιδιά που πεδαίνουν πριν βαπτιστούν δεν παγαίνουν πλέον στην κόλαση (λίμπο), ύστερα από απόφαση του Πάπα να καταργήσει την κόλαση για τα ανήλικα αυτά», αν και εδώ δα ήδελα να κάνω μια παρεμβολή. Δεν γίνεται, κύριε Πάπα μας, αφού έβγαλες ένα φιρμάνι και κατάργησες μια πτέρυγα από την κόλαση του Βελζεβούλ, να το επαναλάβεις καταργώντας μερικές πτέρυγες απ' τις επίγειες κολάσεις που είναι οι ελληνικές φυλακές; Κάνε τα κουμάντα σου και εγώ δα σου είμαι υπόχρεος. Μέχρι και για εξομολόγηση στο μοναστήρι του «άγιου Βησσαρίωνα» δα πάω. Μπορεί να μην έχω την τύχη να ισχυρίζομαι ότι «Ο Θεός με «Ξεχώρισε» από τότε που ήμουν στην κοιλιά της μάνας μου», όπως λέει ο δικός μας αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος, αλλά ποτέ δεν είναι αργά να επιστρέψει ο άσωτος υιός στην οδό του Κυρίου. Ετσι δεν λέει μια παραβολή του «αγίου ευαγγελίου»;

Ας αφήσουμε τις επιδημίες μου τώρα, αφού χλωρό το βλέπω να διαβάζουν KONTRA στο Βατικανό, και ας περάσουμε στην όπερα της παπάρας. Ξεκολώντας απ' τους πασοφόρους, αφού στο κοπάδι που βρόκουν απευδύνονται, και φυσικά το όπιο της δρησκευτικής μαστούρας το ταΐζουν, γυρίζουμε σελίδα στο δελτίο, που λέει και ο Χατζηνικολάου. Εισαγωγή με τον Γιακουμάτο. Διαβάστε δήλωση που έκανε ο γίγαντας: «Στις εκλογές δα κοιτάξω τον συνταξιούχο». Και δα τον κοιτάξω κατάματα. Και δα του πω: «Φίλε συνταξιούχε, κατά πρώτον αιχνήσαμε την περιουσία σου...». Καλά, πού ζει ο μέγιστος; Εντάξει, ρε Γεράσιμε, να καταπιούμε ότι ο Πάπας κατάργησε κάποιες πτέρυγες από την επουράνια κόλαση και έστειλε τον βρεφικό πληθυσμό τους στη νιρβάνα του παραδείσου. Άλλα αυτό που μας ζητάς εσύ δεν παρκάρει στη γκλάβα μας ούτε με δυο τραμπιζάνες τσίπουρο. Εχεις επαφή με την πραγματικότητα ή τους μόνους συνταξιούχους που γνωρίζεις είναι τίποτα πρώην βουλευτές, διοικητές οργανισμών και γενικά απ' αυτό το σκυλολόγιο, οπότε έχεις δίκιο στις εκτιμήσεις σου;

Και καλά, εσύ Γεράσιμε έχεις το ακαταλόγιστο, αφού στο σημείο να ισχυρίστες ότι η ΝΔ εφαρμόζει τη δεωρία του Μαρτ (πάλι καλά που δεν μας είπες ότι όπου νάναι η κυβέρνηση σου προχωράει στην εγκαδίδρυση της δικτατορίας του προλεταρίου). Εσένα, υπουργάρα μου, πιο πολύ σαν έναν γραφικό τύπο μπορώ να σε δώ, που πετάει τις χαριτωμένιες του για να σπάμε πλάκα. Απαλάσσεσαι για τους γνωστούς λόγους. Κάτι άλλοι όμως εδνονταβατζήδες μου τη δίνουν χοντρά. Είναι αυτοί που όχι μόνο λένε τις μεγαλύτερες παπαρίες, αλλά μας τις σερβίρουν και με περιπλύγμα. Δεν έχει σημασία αν η παπάρα είναι με τραμπούκικη γαρνιτούρα, σαν αυτές που προσφέρει ο Πάγκαλος, ή πασπαλίζεται με «διανοούμενότηκη» μυρωδιά, που είναι η συνταγή Πολύδωρα. Είναι το ίδιο αχώνευτες και οι δύο που σου φέρνουν εμετό μόνο να τις μυρίσεις. Τι να πρωτοδημητώ; Το Πάγκαλο να λούζει με τη χυδαιότητα του κατάμουτρα τους διαδηλωτές γενικά, γιατί έχουν «ιδιάζουσα κοινωνική δρασύτητα και κλείνουν τους δρόμους στις διαδηλώσεις» ή καθηγητές και μαθητές που «έχουν μπει σε ένα σύστημα αμοιβαίας και συνεχώς διευρ

Τα φεύτικα τα λόγια τα μεγάλα...

Στο προηγούμενο φύλλο κάνωμε μια εκτενή αναφορά στο θέμα της βίας στα γήπεδα και εξηγήσαμε τους λόγους για τους οποίους ο εξουσιαστικός εσμός ενδιαφέρεται για τη διαώνιση της σημερινής κατάστασης και όχι για την καταπολέμησή της. Είχαμε πει ότι θα ήταν «παράλογο» κυβέρνηση και μπάτσοι να προσπαθήσουν να εξαλείψουν ένα κοινωνικό φαινόμενο που τους επιπρέπει να κάνουν πρόβα καταστολής και να νομιμοποιούν την καταπάτηση μιας σειράς αστικοδημοκρατικών δικαιωμάτων στο όνομα της τάξης και της δημόσιας ασφάλειας. Οι εξελίξεις στην υπόθεση της δολοφονίας του οπαδού του Παναθηναϊκού δικαιώνουν στο έπακρο τις εκτιμήσεις μας, αφού έχει περάσει σχέδον ένας μήνας από τη συμπλοκή της Παιανίας και ακόμη δεν έχει οικοληφθεί η διαδικασία της ανάκρισης και δεν έχουν απαγγελθεί κατηγορίες.

Οι μπάτσοι, θεωρώντας ότι μπορούν να λειτουργούν όπως στην υπόθεση της 17Ν και να γράφουν στα πατάρια τους τις διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, έκαναν άνω – κάτω την προανακριτική διαδικασία και πλέον δεν μπορούν να απαγγελθούν κατηγορίες στους εμπλεκομένους, τουλάχιστον για τη φυσική αυτουργία στη δολοφονία. Ανεξάρτητα από τις προθέσεις τους (το σενάριο ότι μεθόδευσαν με τέτοιο τρόπο την προανακριτική διαδικασία για να κουκουλώσουν το θέμα, κατά την προσωπική μας εκτίμηση, δεν «πταίζει»), κατάφεραν να δώσουν τη δυνατότητα στους συνηγόρους υπεράσπισης (Δημητρακόπουλο, Κούγια και Μιχαλόλια), να μπλοκάρουν τις διαδικασίες και να κερδίσουν πολύτιμο χρόνο για να προετοιμάσουν καλύτερα την υπερασπιστική γραμμή των πελατών τους, η οποία θα εσπιαστεί στο «ήμουν εκεί, αλλά δεν σκότωσα εγώ», ευελπιστώντας ότι θα τους απαλλάξουν λόγω αμφιβολίων. Άλλωστε, ο μοναδικός οπαδός που έχει δώσει πλήρη περιγραφή των δύων συνέβησαν στη συμπλοκή της Παιανίας και έχει κατονομάσει φυσικούς αυτουργούς είναι ένας οπαδός του Ολυμπιακού, χρήστης ναρκωτικών, συνεπώς άπομο μειωμένης αξιοποιίας, ο οποίος είναι πολύ πιθανό μετά τις μαλακίες των μπάτσων να αναιρέσει την κατάθεσή του και να πει ότι πιέστηκε να δώσει ονόματα για να γλιτώσει το τομάρι του.

Αναφερόμαστε στη δικαστική εξελίξη της υπόθεσης γιατί είναι άρρηκτα δεμένη με τις εξελίξεις στη «βεντέτα» που έχει ανοίξει ανάμεσα στους οπαδούς του Παναθηναϊκού και του Ολυμπιακού. Οσοι έχουν έστω και στοιχειώδη επαφή με τους οργανωμένους οπαδούς του Παναθηναϊκού έφερουν καλά ότι δολοφονία τους «συναγωνιστή» τους δεν θα μείνει αναπάντητη. Γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο, ότι ο νεκρός

οπαδός στη λεωφόρο Λαυρίου σηματοδότησε το τέλος της αθωάστης. Πλέον δεν υπάρχουν δικαιολογίες και ψευδαισθήσεις για όσους συμμετέχουν στα ραντεβού του θανάτου και είχαμε την ελπίδα ότι κάποιοι που συμμετέχουν σ' αυτά θα «έκοβαν». Δυστυχώς, οι ενδείξεις δείχνουν το αντίθετο. Ο νεκρός οπαδός όχι μόνο δεν έγινε συνειδήσεις αλλά αντίθετα πολλαπλασίασε το μίσος ανάμεσα στις δύο πλευρές. Οι οπαδοί του Ολυμπιακού πανηγυρίζουν γιατί απέδειξαν ότι είναι οι καλύτεροι και ότι όποιος τους σηκώνει ανάστημα θα πεθαίνει και οι οπαδοί του Παναθηναϊκού μετά το πρώτο σάστιμο, δηλώνουν ότι θα πάρουν ειδήση σε τηλεοπτικό παράθυρο ειδικές βίντεο από κινητό τηλέφωνο, στο οποίο η παρέα του δολοφονημένου οπαδού του Παναθηναϊκού ορκίζεται ότι θα πάρει το αίμα του πίσω. Το «διάταύτα» στις συζητήσεις με οργανωμένους οπαδών του Παναθηναϊκού είναι ότι δεν «αντέχεται» ο νεκρός και για να υπάρξει ανακωχή θα πρέπει πρώτα να υπάρξει νεκρός και από την άλλη πλευρά!

Θα μπορούσε να πει κάποιος ότι όλα αυτά είναι λόγια και στην πράξη δεν θα γίνει τίποτα. Μακάρι να ήταν έτσι τα πράγματα. Ο μοναδικός τρόπος να συνεπιστεί η μερίδα των οπαδών που έχει βγει εκτός ορίων, είναι να υπάρξουν βαριές καταδίκες για τη δολοφονία. Μόνο αν καταδικαστούν οι φυσικοί και οι ηθικοί αυτουργοί και μπουν στην φυλακή υπάρχει πιθανότητα να σταματήσει ο κατήφορος. Οσοι συμμετέχουν στα ραντεβού του θανάτου είναι πεπεισμένοι ότι κινδυνεύουν μόνο αν κάνουν πίσω και χάσουν το «ντου». Πιστεύουν ακράδαντα και αυτό αποδεικνύεται στην πράξη, ότι δεν κινδυνεύουν να συλληφθούν και να καταλήξουν σε ένα κελί και αυτό τους δίνει θάρρος να συνεχίσουν τη δράση τους και να γίνουν ολόένα και πιο αδιστακτοί.

Ενα επιπλέον ομηρείο που μας κάνει να ανησυχούμε για την τροπή που έχει πάρει η δικαστική εκδοχή της υπόθεσης είναι ότι η αθώωση (το πιο πιθανό σενάριο, με βάση τις εξελίξεις, είναι όσοι κατηγορηθούν για φυσικοί αυτουργοί να αθωωθούν λόγω αμφιβολίων) θα «φουντώσει» το μήσος και θα δημιουργήσει μια νέα ψευδαισθήση. Οι οπαδοί του Παναθηναϊκού θα ζητούν εκδίκηση για να αποκαταστήσουν τη δικαστική συγκάλυψη. Στα στέκια των πράσινων άπαντες θα μιλούν για τη χούντα του Κόκκαλη που βράζει τους δολοφόνους από τη φυλακή, ενώ στο ερυθρόλευκο στρατόπεδο θα πανηγυρίζουν για μια ακόμη «νίκη».

Το θέμα έχει ήδη θαφτεί από τον Τύπο και η δικαστική εξελίξη

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

οπαδός στη λεωφόρο Λαυρίου σηματοδότησε το τέλος της αθωάστης. Πλέον δεν υπάρχουν δικαιολογίες και ψευδαισθήσεις για όσους συμμετέχουν στα ραντεβού του θανάτου και είχαμε την ελπίδα ότι κάποιοι που συμμετέχουν σ' αυτά θα «έκοβαν». Δυστυχώς, οι ενδείξεις δείχνουν το αντίθετο. Ο νεκρός οπαδός όχι μόνο δεν έγινε συνειδήσεις αλλά αντίθετα πολλαπλασίασε το μίσος ανάμεσα στις δύο πλευρές. Οι οπαδοί του Ολυμπιακού πανηγυρίζουν γιατί απέδειξαν ότι είναι οι καλύτεροι και ότι όποιος τους σηκώνει ανάστημα θα πεθαίνει και οι οπαδοί του Παναθηναϊκού μετά το πρώτο σάστιμο, δηλώνουν ότι θα πάρουν ειδήση σε τηλεοπτικό παράθυρο ειδικές βίντεο από κινητό τηλέφωνο, στο οποίο η παρέα του δολοφονημένου οπαδού του Παναθηναϊκού ορκίζεται ότι θα πάρει το αίμα του πίσω. Το «διάταύτα» στις συζητήσεις με οργανωμένους οπαδών του Παναθηναϊκού είναι ότι δεν «αντέχεται» ο νεκρός και για να υπάρξει ανακωχή θα πρέπει πρώτα να νεκρός και από την άλλη πλευρά!

Στα περισσότερα γήπεδα είχαμε την παρουσία οργανωμένων οπαδών των ομάδων, ενώ ήδη παρουσιάστηκε και το πρώτο ρήγμα στην «ειρά Συμμαχία». Η διοίκηση του Αρη έδωσε εισιτήρια στους οργανωμένους οπαδούς της ομάδας του. Την τακτική του Αρη θα ακολουθήσουν και οι υπόλοιποι ομάδες, ακόμη και αυτές που στα λόγια θα συμπαρατάσσονται με την επίσημη γραμμή για διάλυση των συνδέσμων οπαδών. Απομένουν δύο αγωνιστικές για την λήξη του πρωτοθήματος και όπως όλα δείχνουν τα νέα μέτρα θα εφαρμοστούν από τη νέα αγωνιστική περίοδο. Μέχρι τότε άπαντες, θα έχουν ξεχάσει «αρέχει» και διακρηρύξεις και η μιζέρια στο ελληνικό ποδόσφαιρο θα συνεχίσει να αποτελεί σήμα κατατέθεν.

ΥΓ3: Για μια ακόμη φορά έχασε στο ΟΑΚΑ ο Παναθηναϊκός και οι οπαδοί του δεν έχουν το κουράγιο ούτε να γιουχάρουν τους παίκτες. Μοναδική ελπίδα για να ευχαριστήσουν και οι υπόλοιποι ομάδες, ακόμη και αυτές που στα λόγια θα συμπαρατάσσονται με την επίσημη γραμμή για διάλυση των συνδέσμων οπαδών. Από την ένοπλη περίοδο των διαδηλωτών!!!), αφού πρώτα ρουφήξει αφρόνιο πετρέλαιο. Οι παραβολές και οι αντιστοιχίες είναι κάτι παραπόνων από σαφείς... Ο Τζουν-Χο Μπονγκ επιβεβαίωνε ότι υπάρχουν πολλοί τρόποι για να πει κανείς αλήθειες. Μπράβο του σε όλα τα επίτεδα.

ΥΓ: Οσοι κριτικάρουν αρνητικά αυτή την ταινία απλούστατα δεν την έχουν δει. Παραλίγο θα την πατούσαμε και μεις...

■ ΤΖΟΥΝ-ΧΟ ΜΠΟΝΓΚ

Ο επισκέπτης

Ως γνωστόν, η στήλη απεχθάνεται τις ταινίες τρόμου και το ήλιμο μεταφυσικό τους υπόβαθρο κι έτσι ο μόνος λόγος που αποφέρεται να «χάσει» τον καιρό της στη δημοσιογραφική προβολή του «Host» ήταν «η πολιτική» εισαγωγή της ταινίας: Τον Φεβρουάριο του 2000, σε μια αμερικάνικη στρατιωτική βάση της Σεούλ, ο αξιωματικός Mc Farland διέταξε, παρά τις αυστηρές απαγορεύσεις, την απόρριψη μεγάλης ποσότητας φρομολεύδης στο αποχετευτικό σύστημα της πόλης, που καταλήγει στον ποταμό Χαν. Εννοείται, ότι μεγάλος πολιτικός σάλος συγκλόνισε την τότε κυβέρνηση.

Από το σημείο αυτό και μετά αρχίζει η μυθοπλασία: Εξ χρόνια αργότερα, ένα μεταλλαγμένο αμφίβιο σαρκοβόρο τέρας εμφανίζεται στο ποταμό Χαν και τα κάνει όλα μολλιά κουβάρια. Στη διάρκεια των δύο ωρών που ακολουθούν θα δείτε όλα: σάπια που σπάει κόκκαλα, την κυβέρνηση της Κορέας σε ρόλο πιο τρομακτικό και απ' αυτόν του τέρατος, τρομοκρατία εναντίον όσων δεν τρομοκρατούνται από τη λεγόμενη βιολογική σπειλή, επεμβάσεις των Αμερικανών, το ξεκαρδιστικό κυνηγητό του τέρατος που ενώ μέχρι και η αμερικάνικη επιχείρηση «κίτρινος πράκτορας» αποτυ

ΚΟΝΤΡΑ

(ΚΑΙ) ο ΣΕΒ ζητάει εκλογές Ροχαλοσυλλέκτης (ξέρει αυτός) Σαρκολέν και Σεγκοζί

Οποιος δεν καταλαβαίνει τι έγινε στην Virginia των ΗΠΑ ας δει τα 71 Fragments του Χάνεκε «Χρέος του επαναστατικού κινήματος είναι να αντιστέκεται και έμπρακτα στο δωσιλογισμό»

◆ Ιπποσκάτης

◆ Κι η κοπριά στα λάχανα.

◆ «Αν κ' ο μεγάλος Σικελός κωμικός ποιητής Επίχαρμος είχε ακμάσει στις Συρακούσες στις αρχές του Ε' όμως δεν είναι η αρχαία ελληνική κωμωδία που τον μιμήθηκε, παρά η μέση κωμωδία που άνθισε πολύ πιο αργά στην Αθήνα, όταν πια ο Πελοποννησιακός πόλεμος δημιούργησε ένα σωρό ζητήματα και το άτυχο τέλος του έφερε πολιτικές αναστατώσεις στην Αττική». (από την εισαγωγή του Δ. Φωτιάδη στους Ιππής του Αριστοφάνη). Αφειρωμένο στους ελληναράδες -όπου γηστικούς και στην άποψη τους περί ελληνικής πρωτοπορίας στα πάντα...

◆ 9 Μάη: ημέρα της αντιφαστικής νίκης (με τ' όπλο στο χέρι). Για τους εκλογολόγηνος μέρα περήφανης ψήφου (ουστικό δω!).

◆ Το έντερον, ήμισυ (περί πείνας).

◆ «Λαϊκό κίνημα για την προσέγγιση των προοδευτικών δυνάμεων» ευαγγελίζεται ο Λ. Κύρκος (Η ΑΥΓΗ, 22 Απριλίου 2007). Μια -καθόλου- ανανεωμένη έκδοση του «ανέκδοτου».

◆ Ενα από τα «επιτεύγματα»

της χούντας στην Ελλάδα: 1970-71 η «Υπολοχαγός Νατάσσα», 1η με 751.117 εισιτήρια, ενώ η «Αναπαράσταση»

(Τεύχος 83η (σε σύνολο 87) με 12.869 εισιτήρια. Και να μην δεχνάμε ότι ο βάρδος Γρηγ. Μπιθικώτης τραφούδησε και τον υμένο της δικτατορίας).

◆ Αυτός είσαι, ρε Πάπια (φύλλο 21/04/07).

◆ Τους δήμους-δήμους στηρίζει η ΠΟΕ-ΟΤΑ (μεγάλη ΠΟΕτάνια!).

◆ Γρατσάνης στο ΤΕΑΔΥ, Κατοχανάς στην ΠΟΕ-ΟΤΑ (σκίζει ο Περισσός στην υπεράσπιση του δίκιου του εργαζόμενου).

◆ Ωραίος ο Γιακού: άκου μαρξιστική δεξιά...

◆ Να διορθώσουμε το ΠΡΙΝ (22/04/07): τον Λ. Κύρκο δεν τον έπιασαν με πιτζάμες αλλά (σύμφωνα με τον Δρακούμελ) στην κυριολεξία με τα σώβρακα...

◆ Και να πούμε για την ίδια εφημερίδα ότι συμψερίζεται τη λασπολογία (22/04/07) γράφοντας ότι η «επίθεση» κατά του Ιπποσκάτη «αποδίδεται σε οπαδούς του... Κουφοντίνα».

◆ Θα διαφωνήσουμε κάθετα με την Εναλλακτική Παρέμβαση Δικηγόρων ότι «δικηγόροι προβάλλουν με τις αγορεύσεις τους θέσεις των εντολέων τους, διότι στην γνωστή και μη εξαιρετέα περίπτωση έχουμε γλείψιμο του δικαστηρίου. Εξάλλου δεν νομίζουμε ότι η Εναλλακτική Παρέμβαση Δικηγόρων απευθύνεται σε ανθρώπους

που δεν παρακολουθούν τη δίκη (διότι σ' αυτή την περίπτωση μιλάμε για καραμπινάτη σπέκουλα).

◆ Αλήθεια, οι συντάκτες του ΠΡΙΝ που δουλεύουν στην ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ έχουν καταγγείλει επώνυμα την απόδοση του Γ. Δελαστίκ;

◆ Επιχαίρει για την «καθίζηση των αριστεροδεξιών άκρων» στις γαλλικές εκλογές 2007 ο Πρετεντέρης (στο ΒΗΜΑ, 24/04/07) αναπαράγοντας την ευαρέσκεια του διευθυντή της «MONDE» Ζαν-Μαρί Κολομπάρι. Εμάς μας θύμισε εκείνη την αμήμητη «θεωρία» του Κ. Καραμανλή (θείου) περί αριστεροχοντισμού.

◆ Μετά την ανάσταση του Χριστούλη, η νεκρανάσταση της ΕΦΕΕ...

◆ ΓΣΕΕ: είπε ο γάιδαρος τον πετενίο κεφάλα. ◆ Μια εντελώς κνίτικη άποψη για τους «512» του Πολυτεχνείου το 1995 διαβάσαμε στην ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, τ.12, Μάρτης 2007. Η «απογαλακτοποίηση» αργεί...

◆ Οικογενειοκρατία στο MAS του Μοράλες. MAS(α).

◆ Δηλαδή ο υπουργός υπουργεί (Τσιτού, εν προκειμένω) ενώ ο πρωθυπουργός δεν πρωθυπουργεί; ◆ «Σε αδιέξodo οδηγείται η μο-

νάδα τροχαίου υλικού των Ναυπηγείων Σκαραμαγκά - Κινδυνεύουν 450 θέσεις εργασίας» (ΤΟ ΒΗΜΑ - Ανάπτυξη, 21/04/07). Εκτροχιασμός.

◆ Για προσέξτε: «Στον χορό των ΣΔΙΤ μπαίνουν τώρα και οι δημότες. Η κυβέρνηση αποφάσισε να εντάξει στο εργαλείο των συμπράξεων τη δημιουργία έργων τα οποία είναι ανταποδοτικού χαρακτήρα, δηλαδή θα καλούνται και οι τελικοί καταναλωτές -εκτός από το κράτος- να καταβάλουν μέρος της αποπληρωμής... Η ιδιωτική εταιρεία θα πάρειν ως ανταμοιβή μέρος από το δημοτικό Τέλος που ήδη υπάρχει και το οποίο αναφένεται να αυξηθεί στις περιπτώσεις που η διαχείριση των αποβλήτων γίνει με ΣΔΙΤ». Οι, SHIT!

◆ Υπερθέρμανση της οικονομίας της Κίνας: ο «σοσιαλισμός» καιέι...

◆ «Επί 45 ημέρες το κράτος έκλεβε φόρους» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 20/04/07). Α-ΠΙ-ΣΤΕ-ΦΤΟ!

◆ Ενδιαφέρουσα η έρευνα του ΕΚΚΕ (Κέντρου Ερευνών) για τη φτώχεια το 2006. Βγάζει στην επιφάνεια την πραγματικότητα του φτωχού εργαζόμενου (το θέμα βέβαια είναι τι ακριβώς κάνει ο φτωχός εργαζόμενος - γιατί μετά τη δεύτερη δουλειά κλατάρει κανείς...).

Βασιλής

■ ΠΑΣΚΑΛ ΦΕΡΑΝ

Λαιδη Τσάτερλι

Μεταφορά του πασίγνωστου βιβλίου του Ντ. Χ. Λόρενς στη μεγάλη οθόνη. Συνεπικουρούσης μιας έξοχης, οργανωτικής φύσης η Κοντάνης Τσάτερλι δραπετεύει από το νεκρό γάμο της και ξαναγεννιέται στην αγκαλιά ενός επιστότη αγρών. Ομως, όπως σχεδόν πάντα συμβαίνει σ' αυτές τις περιπτώσεις, το βιβλίο υπερτερεί της κινηματογραφικής αφήγησης. Αν και η Φεράν διηγείται με ζωντανά χρώματα την τελετουργία της φύσης και του έρωτα, υπολείπεται στην αιθεντική περιγραφή των ενστίκων και του πάθους με αποτέλεσμα μια τανία κάπως ακαδημαϊκή και υποτονική.

■ BERLINA LE IN ATHENS

Ενδιαφέρουσες στιγμές υπόσχεται να προσφέρει η μεταφορά ταινιών του Φεστιβάλ Βερολίνου στην Αθήνα υπό την αιγιδα αρμοδίων φορέων των δύο χωρών από τις 19 μέχρι 26 Απριλίου. Ταινίες από την Ιταλία, το Κιργιζιστάν, τη Βραζιλία, τον Καναδά, το Λιβανό, την Παλαιστίνη, Κορέα, Ταϊβάν, Κουρδιστάν, Νιγηρία, Γερμανία ανοίγουν αν μη τι άλλο πολλά παράθυρα στον σύγχρονο κόσμο. Υπάρχει και ένα αφιέρωμα στο αμερικάνικο σκηνοθέτη Αρθουρ Πεν, ενώ η πιο αναμένουμε ίσως τανία, αυτή του Χαλ Χάρτλεϊ «Fay Grim» έχει ήδη προβληθεί σε μεταφεσονύχτια προβολή στο «Μικρόκοσμο».

Ελένη Σταματίου

◆ Τόσους μήνες κατάληψη και τι κερδίσαμε; Μόνο χαμένα εξάμηνα... χαμένα μαθήματα... χαμένη εξεταστική (ΔΑΠ-ΝΔΦΚ)

◆ Εξεταστική όλο το καλοκαίρι. Άλλη μια «κατάκτηση» του κινήματος προς όφελος των φοιτητών. Ανοιχτές σχολές-Ανοιχτά μυαλά (ΔΑΠ-ΝΔΦΚ)

Βάλαμε αγαπητέ/η αναγνώστη/στρια και τα δύο συνθήματα για να έχεις μια ολοκληρωμένη εικόνα, μια πλήρη προσέγγιση, για ό,τι πιο σύγχρονο, πιο διορατικό κυκλοφορεί στη νεολαία αυτής της χώρας. Πώς νομίζεις ότι προχώρησε η πατρίδα, ο ευρωπαϊκός κόσμος (παλαιούς), η μεγάλη Αμερική (πιο έντονα παλαιάκια) μπροστά; Με τις φιλελύθερες σύγχρονες ιδέες. Σε κάθε εποχή αυτές χάραξαν δρόμο. Η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ είναι μέρος της ιστορίας του τόπου, σέβεται την ιστορία που έγραψαν οι πρόγονοί μας (με το βιβλίο της ιστορίας δε έρουμε ακριβώς τι θέλουμε, αλλά δεν πειράζει, θα το συζητήσουμε στην εκδρομή στη Μύκονο). Πριν από λίγα χρόνια τα συνθήματά μας δε θα ήταν έτσι. Θα ελεγαν όμως με άλλα λόγια τα δύια πρόγματα. Πολύ πετυχημένο ήταν εκείνο το περίφημο: «Βασιλή κάτσε φρόνιμα να γίνεις νοικοκύρης». Μην το γελάτε. Αν δεν ήταν αυτοί που σε κάθε εποχή κάνουν τους αγωνιστές και χαλάνε την πιάτσα, θα ήταν καλύτερα τα πράγματα. Δε θα γινόταν επανάσταση το 1821, που τόσο αίμα στοίχισε στο λαό μας. Δε θα κάναμε τους φευτοτσαφπουκάδες στους Γερμανούς, εμείς μια χούφτα τοσογλάνια. Θα διαβάζαμε τα μαθήματά μας -όπως ο Αρχιεπίσκοπος που δεν κατάλαβε, αφοσιωμένος στο καθήκον του, τι έκαναν οι δίθεν οιγωνίζομενοι φοιτητές εναντίον της επαναστάσεως της 21ης Απριλίου (σύρι, της δικτατορίας). Ο Αρχιεπίσκοπος που αρίστευε στις σπουδές του, έκανε μεγάλη καριέρα, κάνει και τις καλύτερες κρουαζιέρες στο Αιγαίο με όλα τα έξιδα πληρωμένα, τον εκτιμά και ο κομμουνιστής Θεοδωράκης, που έγραψε εκείνο το τραγούδι, πώς το λένε μωρέ... το... τέλος πάντων, θα το θυμήθω άλλη φορά. Για να σας αποδείξουμε ότι η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ ορμούμενη από την ιστορία του τόπου, θα σας πούμε ότι όλα τα μελητης αυθορ

